
Dokument ze zasedání

A8-0399/2017

18.12.2017

ZPRÁVA

o mezinárodní správě oceánů: agendě pro budoucnost našich oceánů
v souvislosti s cíli udržitelného rozvoje do roku 2030
(2017/2055(INI))

Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

Zpravodaj: José Inácio Faria

Zpravodaj (*):
Cláudia Monteiro de Aguiar, Výbor pro dopravu a cestovní ruch

(*) Přidružený výbor – článek 54 jednacího řádu

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU.....	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	36
STANOVISKO VÝBORU PRO DOPRAVU A CESTOVNÍ RUCH.....	38
STANOVISKO VÝBORU PRO RYBOLOV	47
INFORMACE O PŘIJETÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU	56
JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU	57

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o mezinárodní správě oceánů: agendě pro budoucnost našich oceánů v souvislosti s cíli udržitelného rozvoje do roku 2030 (2017/2055(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na společné sdělení, které dne 14. března 2017 zveřejnily vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a Komise pod názvem „Mezinárodní správa oceánů: agenda pro budoucnost našich oceánů“ (JOIN(2016)0049),
- s ohledem na návrh závěrů Rady ze dne 24. března 2017 s názvem „Mezinárodní správa oceánů: příspěvek EU k odpovědné správě oceánů“,
- s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 29. března 2017 ke společnému sdělení Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvanému „Mezinárodní správa oceánů: agenda pro budoucnost našich oceánů“ (JOIN(2016)0049)¹,
- s ohledem na dokument přijatý Valným shromážděním OSN dne 25. září 2015 pod názvem „Přeměna našeho světa: Agenda pro udržitelný rozvoj 2030“ a na 17 cílů udržitelného rozvoje, jež v něm jsou zahrnuty,
- vzhledem k tomu, že 14. cíl udržitelného rozvoje Agendy OSN pro udržitelný rozvoj 2030 vybízí k zachování a udržitelnému využívání oceánů, moří a mořských zdrojů za účelem udržitelného rozvoje;
- s ohledem na Pařížskou dohodu Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu (UNFCCC) z roku 2015, jež vstoupila v platnost dne 4. listopadu 2016, a na její zamýšlené vnitrostátně stanovené příspěvky, zaměřené na snížení emisí skleníkových plynů,
- s ohledem na Úmluvu o biologické rozmanitosti (CBD), která vstoupila v platnost dne 29. prosince 1993, a aičíjské cíle ze strategického plánu pro biologickou rozmanitost na období 2011–2020 přijaté v říjnu 2010,
- s ohledem na Úmluvu Organizace spojených národů o mořském právu (UNCLOS), a také na Dohodu o provedení ustanovení Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu o zachování a řízení tažných populací ryb a vysoce stěhovavých rybích populací, Kodex chování pro odpovědný rybolov Organizace spojených národů a společnou rybářskou politiku Evropské unie,
- s ohledem na Úmluvu o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (CITES) ze dne 3. března 1973,
- s ohledem na článek 191 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na dokument přijatý na Konferenci OSN o oceánech konané dne 9. června

---

¹ REX/482 EESC-2016

2017 v New Yorku nazvaný „Náš oceán, naše budoucnost, výzva k jednání“,

- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/30/EU o bezpečnosti činností v odvětví ropy a zemního plynu v moři,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 2. prosince 2015 s názvem „Uzavření cyklu – akční plán EU pro oběhové hospodářství“ (COM(2015)0614),
- s ohledem na svůj vyjednávací mandát pro balíček předpisů o odpadech (návrhy na změnu směrnice 2008/98/ES Evropského parlamentu a Rady o odpadech a o zrušení některých směrnic¹, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES o obalech a obalových odpadech ze dne 20. prosince 1994², směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů³, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/53/ES ze dne 18. září 2000 o vozidlech s ukončenou životností⁴, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a o zrušení směrnice 91/157/EHS⁵ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ)⁶),
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice,
- s ohledem na směrnici Evropského Parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí),
- s ohledem na společné sdělení Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvané „Mezinárodní správa oceánů: agenda pro budoucnost našich oceánů“ (JOIN(2016)0049),
- s ohledem na integrovanou námořní politiku Evropské unie z roku 2007 (COM(2007)0575) a zprávu o jejím pokroku z roku 2012 (COM(2012)0491),
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1255/2011 ze dne 30. listopadu 2011 o zavedení programu na podporu dalšího rozvoje integrované námořní politiky⁷,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 15. října 2009 s názvem „Rozvoj mezinárodní dimenze integrované námořní politiky Evropské unie“ (KOM(2009)0536),
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2016/1625 ze dne 14. září 2016, kterým se mění nařízení (ES) č. 1406/2002 o zřízení Evropské agentury

---

¹ Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3.

² Úř. věst. L 365, 31.12.1994, s. 10.

³ Úř. věst. L 182, 16.7.1999, s. 1.

⁴ Úř. věst. L 269, 21.10.2000, s. 34.

⁵ Úř. věst. L 266, 26.9.2006, s. 1.

⁶ Úř. věst. L 197, 24.7.2012, s. 38.

⁷ Úř. věst. L 321, 5.12.2011, s. 1.

pro námořní bezpečnost¹,

- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/89/EU ze dne 23. července 2014, kterou se stanoví rámec pro územní plánování námořních prostor²,
- s ohledem na Pařížskou dohodu Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu (UNFCCC) z roku 2015, jež vstoupila v platnost dne 4. listopadu 2016, a na její zamýšlené vnitrostátně stanovené příspěvky, zaměřené na snížení emisí skleníkových plynů,
- s ohledem na strategii námořní bezpečnosti Evropské unie přijatou Evropskou radou dne 24. června 2014,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/757 ze dne 29. dubna 2015 o monitorování, vykazování a ověřování emisí oxidu uhličitého z námořní dopravy a o změně směrnice 2009/16/ES³,
- s ohledem na svůj vyjednávací mandát pro návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2003/87/ES za účelem posílení nákladově efektivních způsobů snižování emisí a investic do nízkouhlíkových technologií⁴,
- s ohledem na své usnesení ze dne 16. března 2017 k integrované politice Evropské unie pro Arktidu⁵,
- s ohledem na směrnici 2012/33/EU ze dne 21. listopadu 2012, kterou se mění směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o obsah síry v lodních palivech, a na probíhající posuzování dopadu rozšíření kontrolních oblastí emisí oxidů síry v evropských vodách,
- s ohledem na návrh zavést stanovené kontrolní oblasti emisí dusíku, který Mezinárodní námořní organizaci IMO předložily země Baltského a Severního moře,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/59/ES o přístavních zařízeních pro příjem lodního odpadu a zbytků lodního nákladu,
- s ohledem na své usnesení ze dne 1. prosince 2016 o odpovědnosti, náhradě a finančním zajištění v oblasti činností v odvětví ropy a zemního plynu v moři⁶,
- s ohledem na zprávu vědecké poradní rady evropských akademií (EASAC) ze dne 28. ledna 2016 na téma „Mořská udržitelnost v době měnících se oceánů a moří“,
- s ohledem na studii Evropského parlamentu (PE 569.964) z listopadu 2015 s názvem „Emission Reduction Targets for International Aviation and Shipping“ („Cíle snižování emisí v mezinárodní letecké a námořní dopravě“),
- s ohledem na přílohu „Opatření na podporu přechodu na čistou energii“ ke sdělení

---

¹ Úř. věst. L 251, 16.9.2016, s. 77.

² Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 135.

³ Úř. věst. L 123, 19.5.2015, s. 55.

⁴ Přijaté texty, P8_TA(2017)0035.

⁵ Přijaté texty, P8_TA(2017)0093.

⁶ Přijaté texty, P8_TA(2016)0478.

„Čistá energie pro všechny Evropany“ (COM(2016) 860 final),

- s ohledem na čtvrtý ročník konference s názvem „Náš oceán“, kterou uspořádala Evropská unie na Maltě ve dnech 5. a 6. října 2017;
- s ohledem na své usnesení ze dne 21. října 2010 o integrované námořní politice EU – hodnocení dosaženého pokroku a nové výzvy¹,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 20. února 2014 s názvem „Evropská strategie pro větší růst a vyšší zaměstnanost v pobřežním a námořním cestovním ruchu“ (COM(2014)0086),
- s ohledem na závěry Rady o „prioritách pro politiku EU v oblasti námořní dopravy do roku 2020: konkurenceschopnost, dekarbonizace, digitalizace k zajištění globálního propojení, efektivní vnitřní trh a námořní blok světové úrovně“ (9976/17),
- s ohledem na zprávu Evropské agentury pro životní prostředí (EEA) na téma „Mořské chráněné oblasti v evropských mořích“ (3/2015),
- s ohledem na studii Evropské komise nazvanou „Studie: Využití potenciálu nejvzdálenějších regionů pro udržitelný modrý růst“,
- s ohledem na Úmluvu o ochraně mořského prostředí oblasti Baltského moře (Helsinská úmluva), která vstoupila v platnost dne 17. ledna 2000, akční plán HELCOM pro Baltské moře, přijatý všemi pobřežními státy a EU v roce 2007, a strategii EU pro region Baltského moře,
- s ohledem na rezoluci 69/292 o vytvoření právně závazného mezinárodního nástroje pro zachování a udržitelné využívání mořské biologické rozmanitosti v oblastech mimo vnitrostátní jurisdikci, kterou přijalo Valné shromáždění OSN v červnu 2015,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 13. září 2012 nazvané Modrý růst: Možnosti udržitelného růstu v mořském a námořním odvětví,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 20. ledna 2014 nazvané Modrá energie: Opatření nezbytná pro naplnění potenciálu energie z oceánů v evropských mořích a oceánech do roku 2020 a v následujícím období,
- s ohledem na své usnesení ze dne 2. července 2013 o modrém růstu – podpoře udržitelného růstu v námořním odvětví a v odvětví námořní dopravy a cestovního ruchu v EU²,
- s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a stanoviska Výboru pro dopravu a cestovní ruch a Výboru pro rybolov (A8-0399/2017),

A. vzhledem k tomu, že panuje všeobecná shoda na tom, že environmentální zdraví oceánů

---

¹ Úř. věst. C 70 E, 8.3.2012, s. 70.

² Úř. věst. C 75, 26.2.2016, s. 24.

je významně ohroženo a hrozí mu nenapravitelné poškození, pokud proti tomu celosvětové společnosti cíleně a koordinovaně nezakročí;

- B. vzhledem k tomu, že hromadění a šíření odpadků v moři může být jednou z nejrychleji rostoucích hrozeb pro zdraví světových oceánů; vzhledem k tomu, že mimořádně velké obavy vzbuzují mikroplasty, neboť jsou s ohledem na jejich velmi malé rozměry přístupné širokému okruhu organismů (mořské ptactvo, ryby, mušle, pískovnice a živočišný plankton; vzhledem k tomu, že 150 milionů tun plastů, které se podle odhadů nahromadilo ve světových oceánech, vážně škodí životnímu prostředí a ekonomikám, mimo jiné pobřežním komunitám, cestovnímu ruchu, lodní dopravě a rybolovu;
- C. vzhledem k tomu, že současné tlaky na mořské prostředí zahrnují poškozování stanovišť a ekosystémů, perzistentní nebezpečné látky v sedimentech a vodních plochách, zhoršování stavu korálových útesů, invazivní druhy, znečišťování a obohacování živinami a námořní dopravu, jakož i nadměrné využívání surovin a mořských druhů, acidifikaci a zvyšování teploty vody vyvolávané změnou klimatu;
- D. vzhledem k tomu, že jen za rok 2010 bylo vyvrženo na pobřeží přibližně 4,8 až 12,7 milionu tun plastového odpadu, jako jsou obaly z potravin a plastové lahve¹, či přibližně 1,5 % až 4,5 % celkové světové produkce plastů, a kumulativní množství odpadu přinese do roku 2020 desetinásobný nárůst celkového množství plastů odstraněných do moře;
- E. vzhledem k tomu, že „odpadky“ jsou odpad malých rozměrů na veřejně přístupných místech, který byl záměrně vyhozen nebo z nedbalosti nesprávným způsobem odstraněn do životního prostředí (na pevninu, do sladké vody a do moře);
- F. vzhledem k tomu, že naše oceány znečišťuje a existenčně ohrožuje přes 100 milionů tun plastového odpadu i mikroplasty;
- G. vzhledem k tomu, že bez podstatných změn se do roku 2100 může více než polovina světových mořských druhů ocitnout na pokraji vyhuby;
- H. vzhledem k tomu, že používání plastů pro spotřební produkty je stále rozšířenější a produkce se od doby, kdy byl se tento materiál před padesáti lety začal používat, soustavně zvyšuje, přičemž v roce 2015 bylo na celém světě vyrobeno přibližně 322 milionů tun plastů; vzhledem k tomu, že rostoucí produkce, ve spojení jak se změnami ve způsobu využívání plastů, tak s demografickým vývojem, vedla k nárůstu množství plastových odpadů vyhozených do našich oceánů; vzhledem k tomu, že pokud tento trend bude pokračovat, nahromadí se podle Programu OSN pro životní prostředí (UNEP) do roku 2050 téměř 33 miliard tun plastů;
- I. vzhledem k tomu, že 80 % odpadků v moři pochází z pevniny, a problém s odpadky v moři proto nelze během času účinně zvládnout, pokud se nejprve nezačnou řešit otázky, jako je účinná politika a opatření na snížení množství odpadu a jeho udržení na

---

¹ *Plastic waste inputs from land into the ocean* (Znečištění oceánů plastovým odpadem z pevniny), Jenna R. Jambeck, Roland Geyer, Chris Wilcox, Theodore R. Siegler, Miriam Perryman, Anthony Andrady, Ramani Narayan, Kara Lavender Law, *Science*, číslo 6223, 13. února 2015, s. 768-771;

pevnině;

- J. vzhledem k tomu, že nejběžnějšími formami odpadu jsou cigaretové filtry, plastové tašky, rybářské vybavení, jako jsou sítě, a všechny typy obalů; vzhledem k tomu, že 60 až 90 % odpadu v moři bylo vyrobeno za použití jednoho nebo více plastových polymerů, jako je polyethylen (PE), polyethylentereftalát (PET), polypropylen (PP) a polyvinylchlorid (PVC), přičemž všechny tyto materiály mají velmi dlouhou dobu rozkladu; vzhledem k tomu, že v důsledku toho u většiny dnes vyrobených plastů bude trvat celá desetiletí nebo staletí, než zcela vymizí;
- K. vzhledem k tomu, že plastový odpad způsobuje uhynutí a onemocnění mořských živočichů v důsledku udušení, uvíznutí či intoxikace; vzhledem k tomu, že plastové materiály rozbité vlnami a narušené slunečním zářením tvoří mikročástice, jejichž průměr je menší než 5 mm a končí v břiše tvorů, kteří žijí v moři, jako jsou mušle, červi a živočišný plankton, zatímco nanoplasty, které mají co do velikosti sotva půl milimetru, pronikají do buněčných membrán a buněčných jader malých mořských živočichů; vzhledem k tomu, že plastový odpad, který je neviditelný prostému oku, vstupuje do potravního řetězce přímo u jeho zdroje;
- L. vzhledem k tomu, že podle Programu OSN pro životní prostředí (UNEP) se náklady úbytku a poškození přírodního kapitálu v případě plastového odpadu v moři pohybují okolo 8 miliard USD ročně¹ a rybolov, námořní doprava, cestovní ruch a volnočasový průmysl jsou jen některá z mnoha odvětví, jež jsou znečištěním moří postižena;
- M. vzhledem k tomu, že dokud neexistuje mezinárodně dohodnutá definice biologické rozložitelnosti (v mořském prostředí), přijetí plastových výrobků označovaných jako „biologicky rozložitelné“ nezpůsobí žádný významný pokles, ani z hlediska množství plastů dostávajících se do oceánu, ani ve smyslu rizika fyzikálních a chemických dopadů na mořské prostředí;
- N. vzhledem k tomu, že nadměrné množství živin ve vodě (eutrofizace) pochází z rozdílných zdrojů, včetně znečištění povrchových vod ze zemědělství a kanalizačních a odpadních vod, a rovněž přetížení mořských prostředí vysokou koncentrací dusíku, fosforu a jiných živin, které může vytvářet velké růsty řas, jejichž rozklad po odumření spotřebovává kyslík a zároveň vzniká hypoxii, tj. na kyslík chudé „mrtvé zóny“, v nichž ryby ani jiné mořské organismy nedokáží prospívat; vzhledem k tomu, že podle odhadů existuje dnes na planetě 500 mrtvých zón a mnohé další oblasti jsou postižené negativními dopady vysokého znečištění živinami;
- O. vzhledem k velmi vysoké míře, v jaké se každý mořský živočich spoléhá na podmořské zvuky u základních životních funkcí, jako je vyhledávání potravy a partnerů k páření, a vzhledem k tomu, že chybí jakýkoli mechanismus, který by je chránil, je mořský život ohrožen průmyslovým hlukem z lodní dopravy, seismického průzkumu a lodních sonarů používaných v rámci běžné odborné přípravy, jenž může způsobit poškození sluchu, maskování ve vizuální komunikaci zvířat a navigačních signálů, jakož i psychickou újmu a problémy v reprodukci;

---

¹ *Marine Plastic Debris and Microplastics* (Plastový odpad a mikroplasty v moři), UNEP: <https://wedocs.unep.org/rest/bitstreams/11700/retrieve>

- P. vzhledem k tomu, že ztráta mořské biologické rozmanitosti oslabuje ekosystém oceánů a jeho schopnost čelit škodlivým činitelům, přizpůsobit se změně klimatu a sehrát svou roli jakožto globální regulátor životního prostředí a klimatu; vzhledem k tomu, že změna klimatu v důsledku lidské činnosti má přímý dopad na mořské druhy tím, že mění jejich běžné množství, rozmanitost a rozšíření v území a ovlivňuje jejich potravní nabídku, vývoj jedinců a jejich chov, jakož i vztahy mezi jednotlivými druhy;
- Q. vzhledem k tomu, že přeshraniční charakter oceánů znamená, že činnosti a tlaky, které tyto činnosti způsobují, vyžadují spolupráci mezi vládami v celých mořských oblastech s cílem zajistit udržitelnost sdílených zdrojů; vzhledem k tomu, že velký počet a složitost opatření na správu oceánů vede tudíž k potřebě široké škály interdisciplinárních odborných znalostí, jakož i regionální a mezinárodní spolupráce;
- R. vzhledem k tomu, že výlučné ekonomické zóny členských států Evropské unie se rozkládají na ploše 25,6 milionu km², přičemž téměř všechny se nacházejí v nejvzdálenějších regionech a zámořských zemích a územích, díky čemuž je Evropská unie největší námořní oblastí na světě; vzhledem k tomu, že EU proto musí být hnací silou při utváření účinné a ambiciózní mezinárodní správy oceánů;
- S. vzhledem k tomu, že výzkumy prokázaly, že přímé dopady úniku ropy na mořské živočichy a biologické systémy a procesy by mohly zahrnovat narušení chování a následné úmrtí mořských druhů, rozvoj škodlivé mikrobiální aktivity řas, hypoxii (nedostatek kyslíku ve vodě), toxické účinky chemických látek používaných k rozptýlení ropných skvrn a smrt hlubinných korálů;
- T. vzhledem k tomu, že námořní doprava má dopad na světové klima a kvalitu ovzduší v důsledku emisí CO₂ a jiných emisí, včetně oxidů dusíku, oxidů síry, metanu, částic a elementárního uhlíku;
- U. vzhledem k tomu, že vyhledávání, vrty a přeprava zásob ropy a plynu nacházejících se pod mořským dnem v mnoha částech světa mohou vážně poškodit citlivé mořské oblasti a mohou jimi být narušeny mořské druhy; vzhledem k tomu, že v řadě případů je vyhledávání ropy a plynu a provádění vrtů povolováno v chráněných mořských oblastech nebo v jejich blízkosti;
- V. vzhledem k tomu, že článek 191 SFEU Unii zavazuje k dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí v rámci své environmentální politiky, a to i prostřednictvím uplatňování zásady předběžné opatrnosti a zásady znečišťovatel platí;
- W. vzhledem k tomu, že existuje mnoho rizik spojených s používáním těžkého topného oleje v námořní dopravě v arktické oblasti: v případě úniku toto palivo s velmi hustou konzistencí emulguje, klesá, a zachytí-li se v ledu, může se přesouvat na mimořádně velké vzdálenosti; úniky těžkého topného oleje představují obrovská rizika pro zajištění potravin pro původní komunity v arktické oblasti, jejichž obživa závisí na rybolovu a lovu; spalováním těžkého topného oleje vznikají oxidy síry, těžké kovy a velké množství sazí, které pokud se uloží do arktického ledu, stimulují absorpci tepla ledovou masou, čímž urychlují její tání a změnu klimatu; vzhledem k tomu, že ve vodách obklopujících Antarktidu zakazuje Mezinárodní námořní organizace (IMO) přepravu a používání těžkých topných olejů;

- X. vzhledem k tomu, že emise oxidů dusíku jsou zejména v přístavních městech a pobřežních oblastech uvolňovány ve velké míře z námořní dopravy a že pro ochranu veřejného zdraví a životního prostředí v Evropě představují závažný problém; vzhledem k tomu, že celkové emise oxidů dusíku z námořní dopravy v EU zůstávají z velké části neregulovány a odhaduje se, že již v roce 2020 předstihnou emise oxidů dusíku uvolněné z pevniny¹;
- Y. vzhledem k tomu, že při kotvení v přístavech lodě obvykle používají své pomocné motory k výrobě elektrické energie pro účely komunikace, osvětlení, větrání a jiné palubní vybavení; vzhledem k tomu, že je toto spalování paliv spojené s emisemi řady znečišťujících látek, jako je oxid siřičitý (SO₂), oxidy dusíku (NO_x), elementární uhlík a částice (PM);
- Z. vzhledem k tomu, že dodávka elektřiny z pevniny zahrnuje připojení plavidel, která jsou v kotvištích přístavů, na přístavní síť elektřiny; vzhledem k tomu, že v převážné většině míst má skladba zdrojů energie používaná k výrobě elektřiny z pevniny za následek méně emisí než spalování paliva na plavidlech samotných²; vzhledem k tomu, že stávající právní předpisy, jako například směrnice o síře (směrnice (EU) 2016/802), jednoznačně považují používání elektřiny z pevniny jako alternativu k požadavku na používání námořního paliva s nízkým obsahem síry, a že směrnice 2014/94/EU o zavádění infrastruktury pro alternativní paliva ukládá členským státům, aby zajistily, že tato dodávka elektřiny z pevniny musí být přednostně nainstalována v přístavech hlavní sítě TEN-T a v dalších přístavech do 31. prosince 2025.
- AA. vzhledem k tomu, že podle vědeckých důkazů předložených v páté hodnotící zprávě (AR5) Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC) za rok 2014 je oteplování klimatického systému nezpochybnitelné, ke změně klimatu dochází a lidská činnost je převažující příčinou oteplování pozorovaného od poloviny 20. století, jehož rozsáhlé a závažné dopady na změnu klimatu se již projevují v přírodních a lidských systémech na všech kontinentech a ve všech oceánech;
- AB. vzhledem k tomu, že téměř 90 % celosvětové větrné energie je lokalizováno v turbulenci nad světovými oceány a vítr, vlny a proudy obsahují dohromady 300krát více energie než lidstvo v současné době spotřebovává; vzhledem k tomu, že podle zprávy Asociace evropského odvětví výroby energie z oceánů (EU-OEA) by instalovaná energie z oceánů mohla dosáhnout 3,6 GW do roku 2030, vzrůst na přibližně 188 GW do poloviny století, a v roce 2050 by také odvětví výroby energie z oceánů v Evropě, které je na světové špičce, mohlo zabránit tomu, aby bylo 136,3 milionu tun CO₂ ročně vypuštěno do atmosféry, a vytvořit 470 000 nových zelených pracovních míst;
- AC. vzhledem k tomu, že Mezivládní panel pro změnu klimatu v roce 2015 potvrdil, že má-li být globální oteplování do konce století omezeno na 2°C, musí třetina zásob ropy,

---

¹ Evropská agentura pro životní prostředí „The Impact of international shipping on European air quality and climate forcing“ (Dopad mezinárodní lodní dopravy na kvalitu ovzduší a klima v Evropě), 2013.

² Winkel, R., Weddige, U., Johnson, d., Hoen, V., a Papaefthimiou, S., (2015): „Shore Side Electricity in Europe Potential and environmental benefits“ (Dodávka elektřiny z pevniny v Evropě: potenciál a environmentální přínosy), Energy Policy (Energetická politika), DOI: <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0301421515300240>

polovina zásob plynu a více než 80 % zásob uhlí zůstat nevyužity;

- AD. vzhledem k tomu, že si Pařížská dohoda klade za cíl „usilovat o co nejrychlejší dosažení vrcholu celosvětových emisí skleníkových plynů“, aby se nárůst průměrné globální teploty omezil výrazně pod hranicí 2 °C oproti hodnotám před průmyslovou revolucí, a usilovat o to, aby nárůst teploty nepřekročil hranici 1,5 °C, přičemž Světová meteorologická organizace (WMO) nedávno oznámila, že globální oteplování se v roce 2016 způsobem zvýšilo na významnou hodnotu 1,1 °C oproti úrovni před průmyslovou revolucí;
- AE. vzhledem k tomu, že by nedosažení cíle Pařížské dohody – udržet průměrný nárůst teploty výrazně pod úrovní 2 °C – mělo dalekosáhlé dopady na životní prostředí a ekonomické náklady, včetně mimo jiné zvýšení pravděpodobnosti dosažení kritických mezníků, kdy úrovně teploty začnou omezovat schopnost přírody pohlcovat uhlík v oceánech;
- AF. vzhledem k tomu, jaký potenciál z hlediska čisté energie nabízí využití větrné energie na moři a energie z oceánů (energie z vln a přílivu, tepelná energie mořské vody) za podmínky respektování životního prostředí a stávajících ekosystémů; vzhledem k tomu, že tato čistá energie nabízí Evropské unii nejen možnost vytvářet hospodářský růst a kvalifikovaná pracovní místa, ale také možnost zlepšit bezpečnost svého zásobování energií a podnítit svou konkurenceschopnost díky technologickým inovacím;
- AG. vzhledem k tomu, že zlepšování správy oceánů pomůže vytvářet rovné podmínky pro podniky, včetně evropského odvětví výroby energie z oceánů;
- AH. vzhledem k tomu, že znečištění moří, ať už jde o přímé nebo nepřímé vypouštění odpadů, látek nebo o energie, včetně podmořských zdrojů hluku lidského původu, má nebo by mohlo mít za následek škodlivé dopady na živé zdroje a mořské ekosystémy vedoucí k oslabení biologické rozmanitosti, rizikům pro lidské zdraví, překážkám pro námořní činnost a zhoršení kvality vod;
- AI. vzhledem k tomu, že EU musí hrát vedoucí úlohu během diskuzí a jednání na mezinárodní scéně a zajistit, aby všichni aktéři přijali odpovědnost v oblasti snižování emisí skleníkových plynů nebo znečišťujících látek a aby čelili rostoucí výzvě udržitelného řízení zdrojů;
- AJ. vzhledem k tomu, že využití obnovitelné mořské energie může přispět k cíli energetické nezávislosti malých ostrovů v EU;
- AK. vzhledem k tomu, že transparentnost v mezinárodních organizacích je klíčovým prvkem pro zajištění demokratické odpovědnosti a inkluzivnosti;
- AL. vzhledem k tomu, že potenciál moří a oceánů se může stát významným zdrojem čisté energie; vzhledem k tomu, že tato obnovitelná mořská energie nabízí Evropské unii nejen možnost vytvářet hospodářský růst a kvalifikovaná pracovní místa, ale také možnost zlepšit bezpečnost svého zásobování energií a podnítit svou konkurenceschopnost díky technologickým inovacím; vzhledem k tomu, že využívání tohoto domácího zdroje má obzvláště důležitý rozměr pro ostrovní národy a regiony, zejména pro nejvzdálenější regiony, kde energie z oceánů může přispět k energetické

soběstačnosti a nahradit nákladný způsob výroby elektřiny z dieselových generátorů;

Zlepšování rámce mezinárodní správy oceánů

1. připomíná zásadní roli oceánů pro život na Zemi, udržitelný rozvoj, zaměstnanost a inovace, jakož i pro poskytování rekreačních užití a občanské vybavenosti; sdílí rostoucí znepokojení nad potřebou efektivnější a integrovanější správy a ochrany oceánů;
2. vítá společné sdělení o mezinárodní správě oceánů a navrhovaná opatření, která zdůrazňují závazek EU dosáhnout zachování a udržitelného využívání oceánů, moří a mořských zdrojů, jak je uvedeno ve 14. cíli udržitelného rozvoje Agendy OSN pro udržitelný rozvoj 2030; uznává horizontální povahu této problematiky a potřebu koordinovaného a integrovaného přístupu s cílem zajistit lepší správu oceánů; vyzývá EU, aby se coby globální aktér ujala vedoucí úlohy při posilování mezinárodní správy oceánů a vyplnila stávající mezery díky odbornosti získané při rozvíjení udržitelného přístupu ke správě oceánů;
3. připomíná integrovanou a nedělitelnou povahu cílů udržitelného rozvoje, jakož i vzájemné vazby a synergie mezi nimi, a znovu zdůrazňuje kritickou důležitost všech opatření EU zavedených Agendou 2030, včetně zásad, které v ní EU znovu potvrdila;
4. vyzývá Komisi, aby stanovila jasné lhůty a případně předložila legislativní návrhy a aby spolupracovala s členskými státy s cílem zlepšit spolupráci v otázkách, jako je výzkum oceánů, budování kapacit a přenos technologií, a aby vytvořila mechanismus zaměřený na podporu koordinace a průběžného monitorování a hodnocení na úrovni EU s cílem zajistit úspěšné provedení opatření uvedených ve společném sdělení; poukazuje na ustanovení Smlouvy týkající se zásady předběžné opatrnosti a zásady znečišťovatel platí a zdůrazňuje, že je důležité, aby byl ve všech opatřeních EU týkajících se správy oceánů uplatňován přístup založený na ekosystému;
5. znovu opakuje, že cíle udržitelného rozvoje mají silný námořní rozměr, mimo jiné zejména cíl č. 14 (Chránit a udržitelně využívat oceány, moře a mořské zdroje);
6. vítá a plně podporuje dokument „Náš oceán, naše budoucnost“ přijatý na Konferenci OSN o oceánech v červnu 2017 k podpoře provádění 14. cíle udržitelného rozvoje, kterým je dosáhnout zachování a udržitelného využívání oceánů, moří a mořských zdrojů; s velkým uspokojením bere na vědomí 328 dobrovolných závazků vlád, jiných mezivládních organizací a organizací občanské společnosti, soukromého sektoru, akademických a výzkumných institucí a vědecké komunity zaměřených na ochranu oceánů a vyšší povědomí o důležitosti oceánu pro přežití lidstva;
7. připomíná, že Evropská unie má komplexní soubor právních předpisů a nástrojů řízení zaměřených na různé prvky správy oceánů, regionální moře EU se nicméně nadále nacházejí v kritickém stavu a dochází v nich k nadměrnému využívání zdrojů, organickému a anorganickému znečištění s dopadem na zdraví a produktivitu oceánů, ztrátu biologické rozmanitosti, poškozená stanoviště, invazivní druhy, upadající pobřežní komunity a rozpory mezi námořními odvětvími;
8. vyzývá Komisi, aby navázala na společné sdělení o správě oceánů a představila

současný stav opatření uvedených v tomto sdělení a přesný harmonogram opatření, která mají být provedena, a aby současně zajistila, že tato opatření budou skloubena se stávajícími evropskými iniciativami a stávajícími mezinárodními nástroji;

9. vybízí Komisi, aby ve vhodných oblastech navrhla Radě iniciativy týkající se rozvíjení partnerství v oblasti oceánů s klíčovými mezinárodními partnery, která budou podporovat cíl lepší celosvětové správy a větší soudržnost politik, a aby stavěla na stávajících rámcích dvoustranné spolupráce, jako jsou dialogy na vysoké úrovni týkající se námořních záležitostí;
10. uznává klíčovou úlohu Úmluvy OSN o mořském právu (UNCLOS), která stanoví základní právní rámec pro koordinaci úsilí a dosažení soudržnosti při řešení celosvětových otázek oceánů; naléhavě vyzývá členské státy, aby dodržovaly své povinnosti podle úmluvy UNCLOS, pokud jde o zachování a ochranu mořského prostředí a jejich živých zdrojů a své povinnosti chránit a kontrolovat znečištění moří; konstatuje, že členské státy jsou odpovědné za poškození, která byla způsobena porušením jejich mezinárodních povinností bojovat proti takovému znečištění;
11. vyzývá členské státy, aby zlepšily své právní systémy v zájmu ochrany našich oceánů; žádá, aby byl na mezinárodní úrovni uznán pojem „škoda na životním prostředí“ v případě znečištění moře, aby bylo možné žádat náhradu, pokud prokazatelně došlo k protiprávnímu jednání; vyzývá k zavedení zásady řetězce odpovědnosti, aby bylo možné určit subjekty odpovědné za škody na životním prostředí v rámci celého rozhodovacího řetězce;
12. zdůrazňuje, že EU by měla usilovat o to, aby ustanovení o rybolovu sehrála důležitou úlohu v rámci budoucího právně závazného nástroje Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu (UNCLOS), pokud jde o zachování a udržitelné využívání mořské biologické rozmanitosti v oblastech mimo vnitrostátní jurisdikci;
13. naléhavě žádá všechny státy, aby se staly stranami příslušných nástrojů v oblasti rybolovu, zejména dohody FAO o podpoře dodržování opatření, dohody OSN o tažných populacích ryb a vysoce stěhovavých rybích populacích a Dohody o opatřeních přístavních států k předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, a aby v plné míře prováděly ustanovení těchto nástrojů a dalších mezinárodních akčních plánů FAO;
14. vítá pokrok, kterého EU dosáhla, pokud jde o vnější rozměr společné rybářské politiky; zdůrazňuje, že tento vnější rozměr zahrnující mezinárodní dohody a dohody o partnerství je důležitým nástrojem k prosazování environmentálních a sociálních norem a předpisů EU v boji proti nezákonnému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu na mezinárodní úrovni;
15. konstatuje, že iniciativa pro transparentnost rybolovu (FITI) nedávno přijala svůj globální standard; vybízí státy, aby požádaly o členství v iniciativě FITI; vyzývá EU a její členské státy, aby tuto iniciativu podporovaly;
16. zastává názor, že je mimořádně důležité zajistit rovné podmínky pro rybářské loďstvo EU, zejména s ohledem na přísné environmentální normy EU a předpisy o udržitelnosti, které tato plavidla musí uplatňovat;

17. trvá na tom, že EU musí prosazovat stejné environmentální normy v oblasti rybolovu, jež musí dodržovat plavidla EU, v mezinárodních fórech a v rámci veškeré dvoustranné spolupráce, tak aby z hlediska environmentální udržitelnosti neznevýhodňovala vlastní flotilu;
18. připomíná rezoluci OSN 2749 (XXV) ze dne 17. prosince 1970, která uznává, že „dno moří a oceánů a jejich podzemí za hranicemi národní jurisdikce, jakož i jejich zdroje, jsou společným dědictvím lidstva,“ a článek 136 úmluvy z Montego Bay, který stanoví, že „dna moří a oceánů za hranicemi mezinárodní jurisdikce, jakož i jejich zdroje, jsou prvky společného dědictví lidstva“;
19. vyzývá Komisi, aby vybídla členské státy, aby ukončily poskytování dotací na licence na průzkum a těžbu v oblastech nacházejících se mimo národní jurisdikci a vydávání povolení k těžbě v oblastech svých kontinentálních šelfů;
20. dále bere na vědomí, že s ohledem na mezinárodní právo v oblasti znečištění ovzduší podle UNCLOS nejsou členské státy oprávněny provádět inspekce lodí, a to ani v případech jasných důkazů o porušení právních předpisů; vyzývá proto strany v OSN, aby s cílem řešit veškeré stávající mezery týkající se správy oceánů a zajistit spolehlivé mechanismy vymáhání mezinárodního práva v oblasti životního prostředí vylepšily právní rámec úmluvy UNCLOS;
21. požaduje zavedení mezinárodního regulačního rámce pro boj proti jadernému odpadu a znečištění v oceánech a na mořském dně s cílem provést konkrétní opatření, která omezí jejich dopad na životní prostředí a zdraví a sníží znečištění mořského dna;
22. zdůrazňuje, že při řešení stávajících nedostatků správního rámce má přednost zajištění transparentnosti, včetně přístupu k informacím, zapojení zúčastněných stran, účasti veřejnosti v rozhodování a přístupu ke spravedlnosti v environmentálních záležitostech podle požadavků Aarhuské úmluvy, větší legitimacy organizací OSN, včetně zvýšení míry odpovědnosti zástupců zemí v mezinárodních orgánech, jako je Mezinárodní námořní organizace (IMO) a Mezinárodní úřad pro mořské dno (ISA); vyzývá členské státy a Komisi, aby prostřednictvím úřadu ISA pracovala na zajištění transparentnosti ve svých metodách práce a účinné schopnosti posuzovat environmentální dopady a zajistit účinnou ochranu mořského prostředí před škodlivými účinky a pro zachování a ochranu mořského prostředí podle požadavků částí XI a XII Úmluvy OSN o mořském právu;
23. vyzývá členské státy, aby se ujaly proaktivní a progresivní úlohy v rámci mezinárodních orgánů, s cílem urychlit reformy v oblasti transparentnosti a zvýšit celkovou environmentální ambici přijatých opatření;
24. zdůrazňuje, že zlepšení rámce správy oceánů bude vyžadovat posílení regionálního a globálního úsilí prostřednictvím podpory mnohostranných nástrojů, které již byly dohodnuty, jakož i strategií a jejich lepšího provádění; vybízí Komisi, aby podporovala větší mezinárodní námořní spolupráci, zejména v oblasti mořské vědy a technologie, jak to navrhuje Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD);
25. zdůrazňuje, že je zapotřebí prohloubení spolupráce, soudržnosti politik a koordinace činnosti všech vlád a institucí na všech úrovních, a to i mezi mezinárodními

organizacemi a organizacemi, institucemi, opatřeními a programy na regionální a nižší úrovni i v jejich rámci; poukazuje v této souvislosti na důležitou úlohu účinných a transparentních partnerství více zainteresovaných stran a aktivního zapojení vlád do spolupráce s celosvětovými orgány a orgány na regionální a nižší úrovni, s vědeckou obcí, soukromým odvětvím, dárcovskou komunitou, nevládními organizacemi, komunitními skupinami, vysokoškolskými institucemi a s dalšími příslušnými aktéry;

26. požaduje posílení regionálních rámců v oblasti správy mořských prostředí, zejména za účelem provedení 14. cíle udržitelného rozvoje; vyzývá EU a mezinárodní organizace, aby posílily podporu těchto regionálních rámců a podporu na provádění 14. cíle udržitelného rozvoje třetími zeměmi, zejména prostřednictvím oficiální rozvojové pomoci;
27. zdůrazňuje, že je důležité zahrnout místní orgány v pobřežních oblastech a nejvzdálenějších regionech do procesu přibližování mezinárodní správy oceánů občanům EU;
28. zdůrazňuje, že je zapotřebí rozvíjet ucelené strategie zvyšování povědomí o přírodním a kulturním významu oceánů;
29. zdůrazňuje, že je potřebný specifický a konkrétní akční plán pro působení EU v arktické oblasti, jehož výchozím bodem by mělo být zachování arktických zranitelných ekosystémů, jakož i posílení jejich schopnosti odolávat účinkům změny klimatu;
30. poukazuje na to, že centrální Severní ledový oceán nespadá do působnosti mezinárodních systémů pro zachování či řízení; zdůrazňuje, že je třeba, aby EU a členské státy zaujaly koordinovaný přístup s ohledem na předcházení neregulované rybolovné činnosti v Severním ledovém oceánu;
31. opakuje svou výzvu Komisi a členským státům uvedenou v usnesení ze dne 16. března 2017 k integrované politice Evropské unie pro Arktidu¹, aby přijaly veškerá nezbytná opatření s cílem hrát aktivní roli při podpoře mezinárodní dohody o zákazu použití na lodích a přepravy těžkého topného oleje v palivových nádržích plavidel provozovaných v arktických vodách, a to prostřednictvím Mezinárodní úmluvy o zabránění znečišťování z lodí (MARPOL), stejně jako je tato otázka v současnosti regulována v případě vod obklopujících Antarktidu; vyzývá Komisi, aby do svého stanoviska k mezinárodní správě oceánů zahrnula environmentální, sociální, zdravotní a klimatická rizika používání těžkého topného oleje; vyzývá Komisi, aby vzhledem k tomu, že neexistují přiměřená mezinárodní opatření, předložila návrhy předpisů pro plavidla připlouvající do přístavů EU předtím, než zamíří do arktických vod, a to s cílem zakázat používání a přepravu těžkého ropného oleje;
32. vyzývá Komisi a členské státy, aby aktivně vyvíjely činnost v zájmu rychlého dokončení stále nedokončeného pracovního plánu IMO pro snížení emisí černého uhlíku uvolňovaných plavidly v arktických vodách s cílem zpomalit rychlý nárůst teplot a zrychlené tání ledu v oblasti polárního kruhu;
33. vyzývá Komisi, aby prosazovala rovné podmínky na trhu práce v mořské oblasti a

---

¹ Přijaté texty, P8_TA(2017)0093.

zajistila rovné zacházení prostřednictvím účinného uplatňování příslušných mezinárodních úmluv, jako je úmluva o práci v odvětví rybolovu a Úmluva o práci na moři Mezinárodní organizace práce (MOP), a zavedením harmonizovaného sociálního rámce pro námořní činnosti ve vodách Společenství;

34. vyzývá k zavedení nové mezinárodní dohody o pracovních podmínkách spojených s námořním odvětvím; připomíná, že je třeba skoncovat se všemi formami otrokářství, které stále existuje na palubách plavidel, a zdůrazňuje vliv, který mohou mít nevyhovující pracovní podmínky na jednotlivce, hospodářské subjekty a mořské prostředí;
35. vyzývá Evropskou komisi, aby rozvíjela partnerství v oblasti oceánů s klíčovými aktéry v podobě mechanismů multikulturální spolupráce nebo dvoustranných dialogů s cílem zajistit lepší koordinaci a spolupráci pro úspěšné provedení cílů udržitelného rozvoje týkajících se oceánů, podporu udržitelného modrého růstu, jakož i zachování, ochranu a obnovu mořských ekosystémů a biologické rozmanitosti, a také s cílem snížit tlak na oceány a moře a vytvořit podmínky pro udržitelné modré hospodářství;
36. naléhavě vyzývá Komisi, aby posílila námořní spolupráci a budování kapacit v rámci své vnější politiky v souvislosti s oblastmi, jako je rozvojová spolupráce a obchodní dohody, zejména dohody o partnerství v odvětví rybolovu, a to za účelem budování kapacit pro řešení dopadů změny klimatu a odpadu v mořích a pro lepší správu oceánů a s cílem podpořit udržitelný modrý růst;
37. vyzývá EU, aby se řídila zásadou, že přidělení rybolovných zdrojů musí zohledňovat environmentální i sociální dopady a potřeby zabezpečení potravin a rozvojových zemích, jakož i jejich úsilí o rozvoj vlastního rybolovu, a zároveň zajistit udržitelnou úroveň rybolovu, která nepovede k nadměrné rybolovné kapacitě, což je v souladu s cíli stanovenými v rámci cíle udržitelného rozvoje č. 14;
38. vyzývá EU, aby v souladu se společnou rybářskou politikou minimalizovala dopady akvakultury na životní prostředí, a to zajištěním udržitelných zdrojů krmiv a podporou výzkumu zaměřeného na snížení tlaku na volně žijící rybí populace používané k výrobě krmiva;
39. konstatuje, že EU je největším světovým dovozcem rybolovných produktů a že některé úlovky jsou dováženy z oblastí, kde je rybolov mnohem méně udržitelný než ve vodách EU; vybízí EU, aby v tomto ohledu využila svého postavení a prosadila zvýšení udržitelnosti ve všech mořských oblastech;
40. naléhavě žádá Komisi, aby vyzvala členské státy k tomu, aby zastavily podporu licencím k průzkumu a využití pro hlubinnou těžbu v oblastech mimo vnitrostátní jurisdikci a nevydávaly povolení k hlubinné těžbě na pevninském šelfu členských států;
41. vyzývá Komisi, aby podpořila posílení mezinárodních iniciativ v oblasti boje proti obchodování s lidmi po moři;
42. vyzývá Komisi a členské státy, aby podpořily mezinárodní memorandum o licencích k využití pro hlubinnou těžbu udělovaných komerčním uživatelům, dokud nebudou prostudovány a dostatečně vědecky prozkoumány účinky hlubinné těžby na životní

prostředí, biologickou rozmanitost a lidské činnosti na moři a nebudou popsána všechna možná rizika;

43. poukazuje na význam strategie Evropské unie pro námořní bezpečnost (EUMSS) a vyzývá Komisi, aby začlenila námořní bezpečnost do vnější politiky, přičemž je třeba mít na paměti, že velká část zboží je přepravována po moři, více než 70 % vnějších hranic jsou námořní hranice a že je nezbytné zaručit bezpečnost cestujících, kteří procházejí přístavy Unie;
44. poukazuje na to, že je důležité i nadále prohlubovat spolupráci mezi Evropskou agenturou pro námořní bezpečnost (EMSA), agenturou Frontex a Evropskou agenturou pro kontrolu rybolovu (EFCA) v rámci jejich působnosti, podporovat státní orgány členských států pověřené funkcemi vykonávanými pobřežní stráží a prosazovat námořní bezpečnost a ochranu, bojovat s přeshraniční trestnou činností a chránit životní prostředí předcházením znečištění z ropných a plynových zařízení na moři a jeho omezováním; domnívá se, že tyto agentury by měly od EU případně dostávat větší objem finančních prostředků, aby byly schopny plnit tyto nové úkoly; zdůrazňuje, že je důležité dále rozvíjet digitální řešení, jako je zjednodušení formalit spojených s vykazováním emisí v námořním odvětví na základě racionalizovaných postupů, a zvýšit investice do společné infrastruktury celoevropského systému výměny údajů, který by byl ku prospěchu orgánů všech členských států, jako jsou integrované námořní služby agentury EMSA, s cílem zdokonalit systémy dohledu a monitorování námořní činnosti a další programy, jako je společné prostředí pro sdílení informací (CISE) pro námořní dohled;
45. zdůrazňuje, že vytvoření udržitelného námořního hospodářství a snížení tlaků na mořské prostředí vyžaduje opatření v oblasti změny klimatu, znečištění moří a oceánů uvolněného z pevniny, znečištění a eutrofizace a v oblasti zachování, ochrany a obnovy mořských ekosystémů a biologické rozmanitosti, jakož i udržitelného využívání mořských zdrojů;
46. vyjadřuje znepokojení nad tím, že podle nedávné studie Parlamentu by mohla mít modrá ekonomika pozitivní socioekonomický dopad (z hlediska zaměstnanosti, příjmů a hrubé přidané hodnoty), avšak její dopady na životní prostředí jsou obecně negativní, a to v podobě změn pobřežní dynamiky, znečištění moří, eutrofizace, morfologie mořského dna a změn stanovišť, ekosystémů nebo biologické rozmanitosti; vyjadřuje znepokojení nad tím, že kumulativní zátěž environmentálních dopadů by poškodila rybolov;
47. žádá, aby modrá ekonomika směřovala k obnovení odolnosti pobřežních komunit, aby bylo možné obnovit produktivní potenciál rybolovu, a přispět tak k zajišťování potravin, zmírnění chudoby a udržitelnému řízení živých vodních zdrojů; připomíná, že před zahájením jakékoli činnosti v rámci odvětví modré ekonomiky musí být provedeno posouzení dopadů a všem zúčastněným stranám musí být zaručena plná informovanost a účast; trvá na tom, že modrá ekonomika musí přispívat k dosažení cíle udržitelného rozvoje č. 14, tzn. že musí přispívat k zachování a udržitelnému využívání oceánů, moří a mořských zdrojů;
48. domnívá se, že by se takové investice do modré ekonomiky neměly opírat o vyčerpatelné zdroje, ale důraz by měl být kladen na „ekologické inovace“ a

nepřekračování rychlosti přirozené regenerace, na zachování přírody, zmírnění změny klimatu a přizpůsobení se této změně;

49. naléhavě vyzývá členské státy, aby vyvinuly další úsilí s cílem včasného provedení rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí v zájmu dosažení dobrého stavu životního prostředí v mořských vodách do roku 2020, zejména pokud jde o odhodlání zabránit poškozování pobřežního a mořského životního prostředí všemi formami znečištění moří, včetně nadměrného množství živin ve vodě, a odpadky, jakož i o odstranění škodlivých dotací, jež podněcují neudržitelný rybolov, a posílení celosvětového boje proti odpadkům a plastům v mořích;
50. boj proti plastovému odpadu v mořích, jakož i jeho záchranu a využití vnímá jako velkou výzvu na mezinárodní úrovni a žádá Komisi, aby z Evropy mj. pomocí větší podpory výzkumu a zařazením tohoto tématu do spektra udržitelného „modrého hospodářství“ učinila hnací sílu inovativních řešení a zaujala na světové úrovni vedoucí úlohu;
51. vyzývá členské státy, aby urychleně provedly směrnici, kterou se stanoví rámec pro územní plánování námořních prostor a integrovanou správu pobřeží, a umožnily tak plný a harmonický rozvoj různých námořních činností;
52. naléhavě žádá Komisi, aby důrazně začlenila otázky týkající se správy oceánů do svých politik pomoci a rozvojových politik;
53. připomíná, že odvětví rybolovu představující jednu z hlavních tradičních činností člověka v námořním prostředí je nesmírně důležité, a je tudíž klíčovým prvkem integrované námořní politiky; poukazuje na to, že rybolov je jedním z odvětví, která jsou nejvíce zasažena různými způsoby využívání moře a činnostmi prováděnými na moři, jako je např. námořní doprava a cestovní ruch, městský a pobřežní rozvoj, využívání surovin a zdrojů energie a těžbou z mořského dna, stejně jako environmentálními jevy, jako je např. znečišťování moří (plastovým odpadem, vyřazenými rybářskými sítěmi, úniky ropy, hlukem, vypouštěním balastových vod, nekontrolovanou těžbou a průzkumem ložisek ropy a zemního plynu atd.) a změnou klimatu (stoupáním hladiny moří, nárůstem teploty hladiny moří, pobřežními záplavami, zvyšováním kyselosti oceánů atd.);
54. zdůrazňuje důležitost žen v odvětví potravin z mořských produktů vzhledem k tomu, že podle údajů FAO představují polovinu celkové pracující populace; žádá EU o podporu a ochranu žen v odvětví rybolovu a odvětvích s ním souvisejících podporou spravedlivých cen za zpracované rybí produkty a prosazováním toho, aby ženy působící v odvětví rybolovu měly lepší přístup k veřejné podpoře a finančním zdrojům – při jednáních s třetími zeměmi ohledně využívání odvětvové podpory v rámci dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu (SFPA) a při plánování vytváření nástrojů podpory a v rámci různých mezinárodních fór;
55. se zájmem očekává nadcházející strategii pro řešení problematiky plastů připravovanou Komisí, jakož i veškerá další opatření, včetně nedávno oznámeného akčního plánu, zaměřená na boj proti znečišťování moří; vybízí k vysokým ambicím ve strategii pro řešení problematiky plastů v oběhovém hospodářství, aby bylo možno odpovídajícím způsobem řešit problém odpadků v moři přímo u zdroje, a naléhavě žádá Komisi

o předložení konkrétních legislativních opatření v této oblasti, zejména pokud jde o ekodesign plastů a mikroplastů a opatření ke snížení množství používaných výrobků, které jsou odstraňovány na pevnině, zvláště blízko řek a jiných vodních cest a na pobřeží; vyjadřuje své hluboké znepokojení, pokud jde o rozsah tohoto problému; žádá Komisi a členské státy, aby se připojily k mezinárodní koalici pro snížení znečištění plastovými taškami, která byla uzavřena na konferenci COP 22 v Marrákeši v listopadu 2016, aby ji podporovaly;

56. připomíná potřebu dobře promyšlené politiky v oblasti výrobků, která zvyšuje předpokládanou životnost výrobku, trvanlivost, možnosti opětovného použití a recyklace, jak zdůraznil ve svém usnesení ze dne 9. července 2015 nazvaném „Účinné využívání zdrojů: směrem k oběhovému hospodářství“¹, a dále zdůrazňuje, že se v rámci nadcházející strategie pro řešení problematiky plastů tento požadavek musí naléhavě uplatnit na plastové výrobky k jednorázovému použití a na jednorázové plastové obaly, a to s ohledem na environmentální škody způsobované těmito předměty coby odpadky v mořích;
57. naléhavě žádá Komisi, aby napomáhala v rozvoji regionálních řešení a podporovala vnitrostátní opatření zaměřená na řešení odpadků v mořích za účelem jejich odstraňování; dále naléhavě žádá Komisi, aby pomohla vytvořit pilotní projekty ke sběru odpadků v mořích prostřednictvím kampaní pro čištění pláží a pro vylovování odpadků z moře a aby poskytovala finanční podporu rybářům v Evropě, pokud jde o sběr odpadků z moří;
58. žádá Komisi, aby navrhla nový právní předpis s cílem řešit znečištění mikroplasty ve všech jeho formách, konkrétně však prostřednictvím zákazu mikroplastových přísad ve všech výrobcích osobní péče a zajištěním toho, aby všechny podniky, které se zabývají výrobou plastových pelet, zavedly řádné používání protokolů pro minimalizaci úniku pelet;
59. znečištění plastovými nevratnými lahvemi považuje za zásadní příčinu znečištění moře a vybízí Komisi, aby zvážila zavedení celoevropského systému zálohování pro nevratné obaly na nápoje podle německého vzoru;
60. žádá Komisi a členské státy, aby se připojily k mezinárodní koalici pro snížení znečištění plastovými taškami a podpořily ji;
61. vítá záměr Komise prosazovat mezinárodně přijímaný plán s cílem čelit důsledkům oteplování oceánů, zvyšování hladiny moří a acidifikace;
62. vyzývá členské státy, aby prosazovaly účinnost zdrojů, recyklaci a zvyšování povědomí o odpadcích v mořích prostřednictvím vnitrostátních informačních kampaní, vzdělávacích programů a spolupráce mezi školami a vysokými školami v těchto otázkách;
63. potvrzuje svůj postoj ve prospěch ambiciózního balíčku pro oběhového hospodářství, který stanoví cíle snížení odpadu v mořích v EU o 30 % v roce 2025 a o 50 % v roce

---

¹ Přijaté texty, P8_TA(2015)0266.

2030 a také ambicióznějších cílů pro recyklaci plastových obalů;

64. vyzývá členské státy, aby při snižování množství odpadu v mořích zaujímaly stejně ambiciózní přístup jako EU;
65. naléhavě proto vyzývá Komisi, aby zintenzívnila své úsilí v boji proti odpadu v mořích na evropské a celosvětové úrovni tím, že se bude zabývat otázkou zdrojů odpadu na moři i odpadem pocházejícím z činností na pevnině, a to řešením problému nelegálního vypouštění odpadu, například rybářského vybavení, a poskytováním finanční podpory na sběr odpadu z moří; naléhavě žádá Komisi, aby snížila množství mořského odpadu z lodní dopravy zejména tím, že při revizi směrnice 2000/59/ES o přístavních zařízeních pro příjem lodního odpadu a zbytků lodního nákladu bude prosazovat harmonizovaný systém nakládání s odpady ve všech evropských přístavech; požaduje více finančních prostředků na výzkum v oblasti rozmístění a dopadu mořského odpadu a účinnosti mezinárodních, regionálních a strategií na nižší než regionální úrovni pro boj proti odpadu v mořích a jiným zdrojům znečištění;
66. požaduje zavedení mezinárodního regulačního rámce pro činnost průzkumu a těžby ropy a plynu na moři a pro veškeré další způsoby využívání oceánů, mořského dna, půdy a podloží v teritoriálních vodách, výlučných ekonomických zónách a širších oblastech kontinentálních šelfů;
67. zdůrazňuje, že zásada předběžné opatrnosti, kterou zastává Unie, musí být uplatněna při každém případném budoucím průzkumu pro hlubinnou těžbu; vzhledem k existujícím vědeckým důkazům o značných a nevratných environmentálních rizicích hlubinné těžby je znepokojen tím, že Komise trvá na tom, aby tato těžba byla jedním z prioritních odvětví Unie pro modrý růst; je znepokojen možností, že další podpora hlubinné těžby by mohla nepříznivě ovlivňovat opatření vyžadovaná podle 12. cíle udržitelného rozvoje (o přechodu na udržitelnou spotřebu a výrobu);
68. zdůrazňuje, že zásada předběžné opatrnosti musí být uplatněna na nově se rozvíjející odvětví hlubinné těžby, a domnívá se, že vzhledem k vědeckým varováním o významných a potenciálně nezvratných škodách na životním prostředí, které z ní plynou, by EU neměla podporovat rozvoj tohoto odvětví, ale investovat namísto toho do udržitelných alternativ, konkrétně do přechodu na udržitelnou spotřebu a výrobu, jak je požadováno ve 12. cíli udržitelného rozvoje v rámci Agendy 2030;
69. zdůrazňuje, že v chráněných mořských oblastech nebo v ohrožených oblastech s vysokou prioritou ochrany či v jejich blízkosti by neměl být povolen žádný průzkum ložisek ropy nebo zemního plynu ani hloubení vrtů;
70. vítá akční plán EU pro oběhové hospodářství a vyzývá Komisi, aby navrhla rázná opatření k předcházení vypouštění mikro- a makročástic do mořského prostředí, včetně snížení úniku odpadu o 50 % do roku 2020, legislativní opatření pro průmysl, jako je například zákaz jednorázových plastů (jsou-li k dispozici přírodní alternativy), a případně mezinárodní právní nástroj;
71. vyzývá členské státy a místní a regionální orgány, aby podněcovaly inovativní technologické a finanční iniciativy reagující na znečištění oceánů a moří, a podpořily tak účinné systémy opětovného využití odpadu z lodí, zejména plastového odpadu, v

přístavech a přístavištích, zvýšily informovanost v rámci odvětví námořní dopravy o důsledcích vypouštění plastového odpadu do moře a překonaly hlavní překážky provádění Mezinárodní úmluvy o zabránění znečišťování z lodí (MARPOL);

72. zdůrazňuje, že by se EU měla postavit do čela světové iniciativy zaměřené na kontrolu a výrazné snížení množství odpadu v oceánech; konstatuje, že se členské státy zavázaly k plnění cílů směrnice 2008/56/EC (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí), která stanoví, že vlastnosti a množství odpadků v moři nesmí poškozovat pobřežní a mořské prostředí (deskriptor 10);
73. podporuje úsilí zaměřené na boj proti všem zdrojům znečišťování oceánů a mořského dna, včetně hlukového znečištění, a provedení konkrétních opatření na mezinárodní úrovni za účelem snížení znečištění oceánů a mořského dna;
74. vítá odhodlání Komise zavést opatření na mezinárodní úrovni, která budou sledovat důsledky zvyšování teploty oceánů, zvyšování hladiny moří a acidifikace vod; vyzývá k posílení a rozvoji mezinárodních vědeckých programů v oblasti sledování teploty a slanosti oceánů a množství tepla, které oceány pohlcují, a také k vytvoření celosvětové sítě pro pozorování oceánů s cílem zlepšit sledování celosvětových změn oceánů a umožnit lepší předpovědi dopadů změny klimatu na fungování oceánů, pohlcování uhlíku a řízení živých mořských zdrojů;
75. zdůrazňuje, že je důležité zaujmout k plastovým výrobkům přístup, který je založen na životním cyklu, který zohledňuje rozklad různých polymerů a rychlost štěpení (v mořském prostředí) a jehož lze dosáhnout internalizací environmentálních a sociálních nákladů výrobků (internalizace nákladů), posílením procesu uzavření cyklu u výrobku a procesu vývoje a výroby, jakož i v souvislosti s životním cyklem celého řetězce plastových výrobků, zlepšováním očekávané životnosti výrobků, podporováním zelených veřejných a soukromých zakázek, prosazováním mimo jiné zelených zásad a rámců inženýrství, ekodesignu a ekoznačky a posilováním schopnosti soukromých aktérů, včetně malých a středních podniků, k posunu směrem k výrobním postupům, které budou šetrnější k životnímu prostředí;
76. vítá závazek Komise potírat nezákonný, nehlášený a neregulovaný rybolov, který učinila ve svém akčním programu týkajícím se správy oceánů; vybízí Komisi, aby pokračovala v boji proti nezákonnému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu v rámci všech regionálních organizací pro řízení rybolovu a na dalších příslušných fórech; domnívá se, že plavidla plující pod vlajkou EU, která se podílejí na nezákonném, nehlášeném a neregulovaném rybolovu, by měla být veřejně oznámena, jak stanoví nařízení o nezákonném, nehlášeném a neregulovaném rybolovu; naléhavě žádá EU, aby vyvíjela tlak na třetí země, aby přijaly opatření k předcházení toho, aby se ryby odlovené v rámci nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu dostaly na jejich trh;
77. vyzývá k větší spolupráci mezi regionálními organizacemi pro řízení rybolovu (RFMO) a naléhavě vyzývá jejich smluvní strany, aby zajistily dostatečné financování a posílení těchto organizací;
78. Vyzývá regionální organizace pro řízení rybolovu, aby:

- a) nadále prováděly pravidelné nezávislé kontroly plnění a v plném rozsahu uskutečnily doporučení, která z těchto kontrol plnění plynou;
  - b) v plné míře provedly doporučení přijatá na druhé hodnotící konferenci k dohodě OSN o tažných populacích ryb a vysoce stěhovavých rybích populacích;
  - c) harmonizovaly opatření, zejména opatření pro sledování, kontrolu a dohled a vymáhání práva, a to i uzavřením dohody o ukládání odrazujících pokut a sankcí;
79. vyzývá členské státy, aby přijaly významný balíček návrhů, které Parlament a Komise předložily v souvislosti s revizí směrnice 2008/98/ES o odpadech a jež dohromady tvoří novou soudržnou politiku EU pro sdílení odpovědnosti mezi všemi zúčastněnými stranami za odpad a předcházení znečišťování jak na pevnině, tak v mořském prostředí;
80. vyzývá Komisi, aby vytvořila účinný rámec politiky pro přizpůsobení se změně klimatu v pobřežních a přímořských oblastech, zejména pomocí konkrétních opatření na ochranu pobřežních a přímořských ekosystémů;
81. připomíná, že v zájmu lepší identifikace plavidel coby nástroje v boji proti nezákonnému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu je od ledna 2016 požadováno, aby bylo všem plavidlům EU o celkové délce přesahující 24 metrů nebo o hrubé prostornosti 100 tun a více, která provádějí rybolov ve vodách EU, a všem plavidlům EU o celkové délce přesahující 15 metrů provádějících rybolov ve vodách mimo EU přiděleno číslo Mezinárodní námořní organizace (IMO); vybízí EU, aby požadavek na přidělení čísla Mezinárodní námořní organizace (IMO) zavedla u všech plavidel třetí země v souladu s tím, co platí pro plavidla EU (více než 15 metrů celkové délky), přičemž toto číslo bude uvedeno na dovozním osvědčení o úlovku, aby se tak zajistily rovné podmínky a pomoc členským státům s kontrolami dovozu;
82. vyzývá Komisi a členské státy, aby podpořily nákladově efektivní činnosti a nástroje, jakož i spolupráci na všech úrovních, pokud jde o environmentálně šetrné činnosti, jež vycházejí z vyhodnocení rizik zaměřených na odstraňování mořského odpadu v řekách a v pobřežních a mořských oblastech, a to v souladu s okolnostmi jednotlivých členských států; naléhavě v tomto ohledu žádá Komisi a členské státy, aby usnadnily financování, zakládání partnerství veřejného a soukromého sektoru a budování kapacit a aby vytvořily a využívaly mezinárodní kritéria pro kolektivní opatření na odstraňování, vyčištění a obnovu, zejména pokud jde o množství, populace, citlivost ekosystému a proveditelnost;
83. zdůrazňuje, že je třeba začlenit do rámce globální správy oceánů problematiku práce na moři a lidských práv; vyzývá Komisi, aby vyvinula cílené úsilí o prosazování norem důstojné práce v globálním odvětví rybolovu a zároveň aby uznala spojitost mezi zneužíváním pracovních a lidských práv a neudržitelnými a destruktivními metodami rybolovu, zejména nezákonným, nehlášeným a neregulovaným rybolovem; vyzývá Komisi, aby přijala opatření, jimiž zabrání tomu, aby se produkty rybolovu ulovené za pomoci pracovníků, kteří jsou obětí obchodování s lidmi nebo jsou vůči nim porušována jiná pracovní či lidská práva, dostávaly na trhy v EU, a aby spolupracovala s aktéry tohoto odvětví ve snaze podnítit je k využívání mechanismů náležité péče s cílem odhalit takové produkty v jejich dodavatelských řetězcích; vyzývá členské státy, aby zajistily vhodné provedení ve vnitrostátním právu a uplatňovaly úmluvu MOP o práci

v odvětví rybolovu C188 (úmluva o práci v odvětví rybolovu);

84. zdůrazňuje, že hlavní řešení mořského odpadu spočívá v lepším sběru a recyklaci tuhého odpadu na pevnině, neboť většina odpadu v mořích vzniká právě tam; dále se domnívá, že by EU měla prosazovat ucelený přístup k nakládání s odpady pokud možno v rámci všech mezinárodních fór, dohod a institucí; vyzývá proto členské státy, aby co možná nejdříve ukončily práce na balíčku opatření týkajících se oběhového hospodářství a aby neprodleně provedly ambiciózní recyklační cíle a splnily cíle EU týkající se snížení množství odpadu v mořích;
85. vyzývá Komisi, aby v rámci mezinárodních fór pracovala na vytvoření jasného rámce udržitelnosti pro biologicky rozložitelné plasty ve všech přírodních prostředích, včetně definic a norem;
86. je přesvědčen, že členské státy i Komise musí učinit odvážnější kroky v boji proti nedovolenému vývozu a skládkování plastového odpadu, včetně důraznějšího prosazování nařízení EU o přepravě odpadů a přísnějších systémů sledování a kontroly v přístavech a ve veškerých zařízeních pro zpracování odpadu, s důrazem na přepravu, u níž existuje podezření, že je nelegální, a na boj proti vývozu odpadu určeného pro opakované použití (zejména vozidla s ukončenou životností a odpadní elektrická a elektronická zařízení), a zajistit, aby byl odpad vyvážen pouze do zařízení, která splňují požadavky na nakládání s odpady způsobem šetrným k životnímu prostředí, jak je stanoveno v článku 49 nařízení o přepravě odpadů;
87. vyzývá členské státy, aby posílily vzdělávání a opatření na zvyšování informovanosti o mořském odpadu, používání plastů a dopadu chování jednotlivých spotřebitelů na životní prostředí zavedením nezbytných prvků do vzdělávacích osnov na všech úrovních vzdělávání, poskytováním vzdělávacích a informačních materiálů zacílených na specifické zájmové a věkové skupiny s cílem podpořit změnu v jejich chování, jakož i organizováním rozsáhlých informačních kampaní zaměřených na zvýšení povědomí občanů;
88. zdůrazňuje, že je zapotřebí snížit únik dusíku a fosforu do oceánů, a tudíž přijímat opatření ke snížení eutrofizace vzniklé v důsledku lidské činnosti, a to prostřednictvím zásadních změn v evropském modelu zemědělství, mezi jiným například tím, že se omezí používání hnojiv, optimalizují požadavky na hladiny živin v plodině, bude dosaženo obezřetného plánování při používání hnojiv a zavedou se udržitelnější formy zemědělské činnosti, jakož i prostřednictvím snižování atmosférických zdrojů dusíku, lepším čištěním kanalizačních a odpadních vod a lepší kontrolou rozptýlení městských zdrojů dusíku, jako jsou voda z čištění ulic a výpusti z dešťové kanalizace, a zároveň na základě přezkumu společné zemědělské politiky v polovině období řešit tlak na mořské ekosystémy;
89. vyzývá Komisi a členské státy, aby přijaly veškerá vhodná opatření k usnadnění přijetí mezinárodních předpisů, které budou mít za cíl omezit hluk z průmyslových činností, jako je lodní doprava a seismické průzkumy, zejména v biologicky citlivých stanovištích, například navržením přílohy k úmluvě MARPOL týkající se hlukové zátěže, podobné nově připojené příloze o znečištění ovzduší;
90. konstatuje, že na základě závazků přijatých v rámci Pařížské dohody je nepřiměřené a

kontraproduktivní využívat nové zdroje fosilních paliv, zejména pokud se nacházejí v oblastech zranitelných z hlediska ochrany životního prostředí;

91. zdůrazňuje, že veškeré vody může ohrozit provádění vrtů pro těžbu fosilních paliv v moři; zdůrazňuje, že využívání fosilních paliv bude následně ještě více posilovat a zrychlovat změnu klimatu ohrožující naši planetu; je toho názoru, že EU musí spolupracovat s mezinárodními partnery, aby bylo dosaženo spravedlivého přechodu od vrtání na moři, a přispět tak k naplňování cíle nízkouhlíkového hospodářství;
92. zdůrazňuje, že každá nová licence na průzkum ložisek ropy nebo zemního plynu by se měla řídit přísnými předběžnými regulačními normami v oblasti ochrany životního prostředí a bezpečnosti při vyhledávání, průzkumu a těžbě ropy nebo zemního plynu a zahrnovat právní závazky týkající se vyřazování infrastruktury pro vyhledávání, která má obecně omezenou životnost;
93. zdůrazňuje významný potenciál energie vyráběné z vln, přílivu a odlivu nebo gradientů termální energie a gradientů salinity v oceánech a mořích; konstatuje, že v dlouhodobém horizontu má energie z oceánů potenciál stát se jednou z nejkonzkurenceschopnějších a nákladově nejefektivnějších forem výroby energie;
94. vítá pokrok, jehož dosáhly členské státy v oblasti územního plánování námořních prostor; znovu poukazuje na to, že k důslednému uplatňování směrnice 2014/89/EU je třeba vynaložit další úsilí, aby bylo možné jít při zavádění územního plánování námořních prostor na celosvětové úrovni příkladem; vyzývá proto členské státy, aby nejpozději do 31. března 2021 vytvořily svůj územní plán námořních prostor; poukazuje na mezinárodní a nadnárodní rozměr a vyzývá Komisi, aby zahájila práci na předběžném návrhu mezinárodních pokynů a přihlédla přitom k synergickému účinku mezi pevninou a mořem a jejich vzájemnému působení a také k přidruženým procesům, jako je integrovaná správa pobřeží, a aby vedla mezinárodní fórum pro plánování námořních prostor, jehož by se účastnily příslušné zainteresované strany a třetí země, aby prosazovala územní plánování námořních prostor na celém světě a poskytla příklady osvědčené praxe s cílem prohloubit mezinárodní spolupráci, zdokonalit řízení, zachování a využívání oceánů, zvýšit transparentnost a rozšířit vzdělávání a odbornou přípravu;
95. konstatuje, že intenzivnější činnost v pobřežních a mořských vodách stále více vyžaduje realizaci územního plánování námořních prostor; vyzývá Komisi, aby usilovala o zavedení mezinárodních pokynů pro územní plánování námořních prostor a financování v rámci programů Horizont 2020 a LIFE napomohla rozšíření chráněných mořských oblastí na celém světě;
96. naléhavě vyzývá Komisi, aby podporovala mezinárodní úsilí o ochranu biologické rozmanitosti mořského prostředí, zejména v rámci probíhajících jednání o novém právně závazném nástroji pro zachování a udržitelné využívání biologické rozmanitosti moří v oblastech mimo jurisdikci jednotlivých států; vyzývá Komisi, aby navrhla přísnější právní předpisy, jež zajistí zachování a udržitelné využívání biologické rozmanitosti moří v oblastech nacházejících se mimo jurisdikci jednotlivých států;
97. vítá rozhodnutí Komise podporovat Úmluvu o biologické rozmanitosti a úmluvu CITES a zdůrazňuje potřebu koordinovaného přístupu při provádění rozhodnutí přijatých

v rámci těchto úmluv na ochranu mořských druhů a biologické rozmanitosti a potřebu větší soudržnosti mezinárodní činnosti s činností prováděnou na evropské úrovni; zdůrazňuje, že je nezbytné učinit více pro to, aby byly mořské druhy chráněny úmluvou CITES a aby byla tato úmluva přísně dodržována u mořských druhů, které pod tuto úmluvu spadají;

98. bere na vědomí význam biologické rozmanitosti jakožto klíčového rysu našich oceánů, který hraje zásadní úlohu pro zachování produktivity a funkčnosti mořských ekosystémů;
99. konstatuje, že společná rybářská politika by měla zajistit, aby byla míra úmrtnosti daná rybolovem stanovena na úrovních, které umožní obnovení rybích populací nad úrovněmi, při nichž lze dosáhnout maximálního udržitelného výnosu, a které by obnovené populace na těchto úrovních udržely; zdůrazňuje potřebu udržitelných postupů řízení rybolovu, a to zavedením řídicích opatření, sledování, kontroly a vynucování založených na nejlepším dostupném vědeckém poradenství; domnívá se, že další opatření by mohla spočívat ve spotřebě ryb pocházejících z udržitelně řízených rybolovů a v uplatňování ekosystémového přístupu a zásady předběžné opatrnosti; vítá udržitelné inovace v odvětví rybolovu a také investice do selektivních rybolovných technik a rozvoj a zavádění těchto technik;
100. připomíná, že má-li se účinně bojovat proti nezákonnému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu, je naprosto nezbytné zajistit, aby se produkty rybolovu ulovené tímto způsobem nedostaly na trh; vyzývá EU, aby prostřednictvím všech svých partnerství a na všech mezinárodních fórech prosazovala zákaz produktů pocházejících z nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu na co největším počtu trhů, a snížila tak výnosnost těchto činností;
101. zdůrazňuje, že má-li být boj proti nezákonnému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu a nadměrnému odlovu populací ryb účinný, je důležité nadále udržovat a rozšiřovat dvoustranná partnerství, neboť jinak by mohla mít opatření EU na současnou situaci jen omezený účinek;
102. navrhuje, aby členské státy a třetí země usilovaly o vyšší soudržnost a účinnost kontrol dokumentace úlovků (osvědčení o úlovku) a zásilek, aby se zaručilo, že ryby byly uloveny zákonně; vyzývá státy, aby přijaly opatření, která by zajistila lepší koordinaci mezi bojem proti nezákonnému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu a obchodní a tržní politikou; zdůrazňuje, že EU by měla na všech mezinárodních fórech prosazovat, podporovat a provádět opatření nezbytná k vymýcení nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu;
103. oceňuje vedoucí úlohu EU na mezinárodní úrovni při dosahování konkrétního pokroku v boji proti nezákonnému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu a její pevné odhodlání provádět účinná opatření proti tomuto jevu; připomíná úsilí EU o posílení svých mezinárodních opatření proti nezákonnému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu na dvoustranné, regionální a mnohostranné úrovni, a to i pokračováním ve dvoustranných dialogích s partnery ze třetích zemí, využitím nástrojů na sledování plavidel a zajištěním větší úlohy pro klíčové mezinárodní agentury, jako je Interpol; vyzývá orgány členských států, aby aktivně podporovaly činnost Komise při zavádění elektronického nástroje pro správu osvědčení o úlovku;

104. podotýká, že nařízení EU pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu (nařízení o rybolovu NNN), přineslo výsledky, nicméně trvá na tom, že jeho uplatňování ve všech členských státech by mělo být důslednější a že je zapotřebí větší koordinace se třetími zeměmi, neboť je třeba zajistit, aby na evropský trh nevstoupily žádné nezákonně ulovené ryby; dále naléhavě žádá EU, aby vyvíjela tlak na třetí země, aby přijaly opatření k předcházení toho, aby se ryby odlovené v rámci nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu dostaly na jejich trh;
105. zdůrazňuje význam včasné reakce pro boj proti invazním druhům s ohledem na jejich narůstající dopad na rybolov, produktivitu oceánů a biologickou rozmanitost a riziko, jež v těchto oblastech představují, a úlohu, kterou hrají v narušování přirozených ekosystémů; vyzývá členské státy, aby posílily vzájemnou spolupráci a spolupráci se třetími zeměmi, a to i prostřednictvím synchronizovaných a společných akcí, a aby zlepšily výměnu informací, údajů a osvědčených postupů;
106. konstatuje, že možným způsobem, jak se vyhnout zavlékání invazivních nepůvodních druhů, je výměna zátěžové vody; zdůrazňuje, že úmluva IMO o zátěžové vodě, jejímž účelem je kontrolovat a řešit tento problém, brzy vstoupí v platnost, a že účinné provádění této smlouvy bude záviset na její rozsáhlejší ratifikaci;
107. vyzývá Komisi, aby se ujala vedoucí úlohy a podporovala ekosystémový přístup k územnímu plánování námořních prostor na celosvětové úrovni s cílem snížit tlak na mořské prostředí a usnadnit rozvoj udržitelných modrých ekonomik;
108. naléhavě žádá Komisi, aby urychlila svou práci a posílila spolupráci a koordinaci v oblasti rozvoje interoperabilních systémů dokumentace úlovků a sledovatelnosti produktů rybolovu;
109. vyzývá Komisi a členské státy, aby rozhodně jednaly a zakázaly určité formy dotací na rybolov, které přispívají k nadměrné kapacitě a nadměrnému rybolovu, zrušily dotace, které přispívají k nezákonnému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu, a takovéto dotace nově nezaváděly, a to i uspíšením práce na dokončení jednání při Světové obchodní organizaci na toto téma a uznáním toho, že by nedílnou součástí těchto jednání mělo být vhodné a účinné zvláštní a rozdílné zacházení s rozvojovými a nejméně rozvinutými zeměmi;
110. vítá závazek Komise, že bude poskytovat možnosti financování pro zřizování chráněných mořských oblastí a výměnu osvědčených postupů s cílem přispět k dosažení celosvětového cíle, aby bylo do roku 2020 10 % mořských a pobřežních oblastí označeno jako chráněné mořské oblasti, jak je stanoveno v cíli udržitelného rozvoje 14.5; konstatuje, že mořské chráněné oblasti poskytují ekologické a socioekonomické přínosy a představují důležitý nástroj pro řízení rybolovných činností a pro zajištění ochrany míst pro tření ryb; připomíná, že je důležité chránit zejména oblasti s biologickým a ekologickým významem, jako jsou oblasti definované v Úmluvě o biologické rozmanitosti, a zdůrazňuje, že je třeba tyto oblasti zachovat ve prospěch zdravých, fungujících oceánů a mnoha služeb, které poskytují; vítá záměr Komise podporovat a posilovat opatření týkající se správy chráněných mořských oblastí, zejména vytvořením soudržných a propojených sítí těchto oblastí;

111. vyzývá EU a její členské státy, aby se zavázaly k investicím do sociálního kapitálu za účelem zajištění lepší péče o oceán a pobřežní zdroje; důrazně vyzývá zejména k zapojení žen a mladých lidí do programů vzdělávání o oceánech a do konzultací se zúčastněnými stranami k řešení otázky oceánů;
112. zdůrazňuje, že je zapotřebí, aby Komise navrhla opatření, jež dále posílí činnosti v oblasti mořského a námořního výzkumu a inovací realizované v rámci programu Horizont 2020 a jeho návazného programu;
113. vyzývá členské státy, aby zintenzivnily své úsilí o provádění a zajištění holistického přístupu s ohledem na zaručení ekologické soudržnosti a propojitelnosti sítí chráněných mořských oblastí a jejich účinné podoby, řízení a hodnocení v rámci efektivního procesu územního plánování námořních prostor, aby bylo dosaženo jejich plného potenciálu pro ochranu biologické rozmanitosti moří a pobřeží; s politováním konstatuje, že v současné době jsou jen méně než 3 % světových oceánů označena jako plně chráněné mořské rezervace; vyzývá členské státy, aby zvýšily počet určených chráněných mořských oblastí v souladu se 14. cílem udržitelného rozvoje ve snaze zajistit, aby bylo zachováno alespoň 10 % mořských a pobřežních oblastí; vybízí členské státy, aby vytvořily soudržné a propojené sítě chráněných mořských oblastí; vyzývá Komisi a Radu, aby využily výsledky vědeckých prací o biologické rozmanitosti týkající se kritérií pro určení chráněných mořských oblastí v rámci jednání o zachování a udržitelném využívání biologické rozmanitosti v oblastech nacházejících se za hranicemi národní jurisdikce; dále vybízí členské státy, aby dohlédly na doplňkovost nástrojů a vypracovaly územní plánování mořských prostor s cílem lépe propojit chráněné mořské oblasti s dalšími účinnými opatřeními pro zachování zdrojů;
114. zdůrazňuje význam ochrany biologické rozmanitosti zajištěním toho, aby účinně spravovaná, ekologicky soudržná síť chráněných mořských oblastí, pásem pro zachování vodních zdrojů a mořských stanovišť Natura 2000 pokrývala do roku 2020 nejméně 10 % všech evropských moří a mořských oblastí ve snaze naplnit cíl udržitelného rozvoje 14.5.; vyzývá, aby bylo pokud možno dosaženo pokroku v otázce obecné zásady ze světového kongresu ochrany přírody Mezinárodního svazu ochrany přírody (IUCN), aby do roku 2030 představovaly chráněné mořské oblasti 30 %;
115. vyzývá, aby se větší úsilí zaměřilo na zavádění sítě Natura 2000 v mořském prostředí, a to tak, že budou takové lokality určeny a bude o ně pečováno, zejména pokud jde o lokality na volném moři; opakuje svou žádost zavést rovnocenný, specifický a udržitelný mechanismus na ochranu biologické rozmanitosti ve francouzských nejbližších regionech;
116. žádá, aby bylo zintenzivněno úsilí o zvýšení základní informovanosti o oceánech v Evropě prostřednictvím užší spolupráce a výměny mezi výzkumníky, zúčastněnými stranami, subjekty s rozhodovací pravomocí a veřejností, a to se silným důrazem na vzdělávací programy týkající se významu oceánů a moří i informací o profesní dráze v odvětví modré ekonomiky;
117. vybízí členské státy, aby zvýšily ochranu a odolnost mořských a pobřežních ekosystémů, zejména korálových útesů a mangrovových porostů, a zavázaly se k tomu, že se zapojí do mezinárodní iniciativy pro korálové útesy;

118. vyzývá členské státy, aby podporovaly nejméně rozvinuté země, zejména malé ostrovní rozvojové státy, v tom, aby lépe prováděly úmluvu MARPOL, a tím chránily životní prostředí a živobytí obyvatel přístavních oblastí;
119. vyzývá Komisi a členské státy, aby prostřednictvím různých fondů Společenství uskutečnily investice, které jsou nezbytné k vytvoření vhodného prostředí pro rozvoj obnovitelných mořských zdrojů energie, aby bylo možné plně uvolnit potenciál evropských moří;
120. vyzývá Komisi, aby vyvinula potřebné úsilí na mezinárodní úrovni s cílem vytvořit soudržný regulační rámec pro průzkum ložisek a těžbu nerostných surovin z mořského dna, jenž by měl být založen na zásadě předběžné opatrnosti;
121. vyzývá Komisi a členské státy, aby provedly prioritní opatření přijatá konferencí smluvních stran Úmluvy o biologické rozmanitosti týkající se biologické rozmanitosti moří a pobřeží;
122. domnívá se, že je třeba uvést do praxe balíček opatření pro zajištění námořní bezpečnosti „Erika IV“, aby se zabránilo dalším závažným námořním katastrofám, a že je třeba, aby tento balíček obsahoval uznání ekologických škod způsobených v mořských vodách na základě stávajících právních předpisů EU;
123. vyzývá Komisi, aby v právních předpisech EU zakotvila uznání toho, že existují ekologické škody odlišné od škod hospodářských, materiálních a morálních, a přispěla k jejich uznání na mezinárodní úrovni;
124. vyzývá Komisi, aby zajistila větší soudržnost svých vnitřních a vnějších politik v oblasti řízení a ochrany zdrojů, biologické rozmanitosti a oceánů;
125. zdůrazňuje, že rozvoj obnovitelných mořských zdrojů energie na ostrovních územích představuje skutečnou příležitost pro udržitelný rozvoj těchto území, ale také zdroj značného potenciálu pro EU a zbytek světa; vyzývá Komisi, aby podnítila celosvětovou iniciativu pro ostrovní území zaměřenou na nový hospodářský model, který bude přizpůsobený jejich specifickým a bude se zakládat na energetické nezávislosti a rozvoji obnovitelných mořských zdrojů energie;
126. vyzývá členské státy a Komisi, aby prostřednictvím různých fondů Společenství podpořily investice, které jsou nezbytné v ostrovních regionech a nejbližších regionech, a umožnily tak rozvoj obnovitelných mořských zdrojů energie a přispěly k energetické nezávislosti těchto území;
127. vyzývá Komisi, aby podporovala odbornou přípravu a dovednosti v nových profesích spojených s udržitelným modrým hospodářstvím a aby je prosazovala zejména v regionech se silným potenciálem, jako jsou např. mořské, ostrovní a nejbližší regiony;
128. požaduje zavedení rozsáhlé evropské integrované politiky v oblasti oceánů, která bude mít interní i externí rozměr, bude pokrývat všechny politiky týkající se oceánů (výzkum, životního prostředí, energetiku, dopravu, rybolov, soudržnost, politiku sousedství, mezinárodní obchod atd.) a která přitom bude vycházet ze základních cílů

ochrany mořského prostředí a udržitelného rozvoje;

Řešení problému zvyšování emisí z námořní dopravy

129. konstatuje, že i třetí studie Mezinárodní námořní organizace (IMO) o skleníkových plynech z roku 2014 uvádí, že se v závislosti na budoucím hospodářském a energetickém vývoji očekává, že emise CO₂ z námořní dopravy by se v období do roku 2050 měly zvýšit o 50 % až 250 %, zatímco studie Evropského parlamentu z roku 2015 nazvaná „Emission Reduction Targets for International Aviation and Shipping“ (Cíle snižování emisí v mezinárodní letecké a námořní dopravě) uvádí, že pokud by byl akční plán IMO pro boj proti změně klimatu znovu odložen, podíl emisí CO₂ z námořní dopravy na celosvětových emisích skleníkových plynů by mohl do roku 2050 pro odvětví námořní dopravy výrazně vzrůst (na 17 %); zdůrazňuje proto, že jen samotná námořní doprava by spotřebovala obrovský podíl ze zbývajících rozpočtu pro skleníkové plyny určeného k omezení nárůstu teploty na méně než 2°C;
130. zdůrazňuje, že je třeba urychleně přijmout globální opatření na zmírnění negativních dopadů zvyšování atmosférického uhlíku na mořské ekosystémy a zdraví oceánů, a to zejména v rámci Pařížské dohody přijaté podle Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu; poukazuje na to, že tyto negativní dopady zahrnují zvyšování teploty oceánů, acidifikaci pobřeží a oceánů, vzestup hladiny moří, změny mořských proudů, erozi pobřeží a extrémní klimatické jevy, úbytek arktické ledové pokrývky, změny salinity, dostupnost živin, odkysličování a mohou se v přírodě hromadit; zdůrazňuje význam dobře fungujících ekosystémů pro zlepšení odolnosti oceánů; připomíná naléhavost, s jakou je potřeba řešit tyto dopady, které narušují klíčovou úlohu oceánu coby regulátoru klimatu, úložiště uhlíku, zdroje biologické rozmanitosti a hlavního poskytovatele výživy, živobytí, energie a ekosystémových služeb;
131. opakuje, že v souladu s Pařížskou dohodou jsou ke snížení emisí CO₂ povinna přispívat všechna odvětví; naléhavě žádá IMO, aby přijala jasný cíl týkající se emisí a brzká opatření na jejich okamžité snížení do roku 2018 s cílem snížit emise CO₂ z námořní dopravy na celosvětové úrovni v souladu s cíli stanovenými Pařížskou dohodou; kromě toho konstatuje, že pokud nebude existovat srovnatelný systém fungující v rámci IMO, budou emise CO₂ uvolněné v přístavech Unie a v průběhu cest do zastávkových přístavů a směrem z nich započítány prostřednictvím systému EU pro obchodování s emisemi či srovnatelného stabilního mechanismu pro stanovení jejich cen, který má být funkční co nejdříve a nejpozději od roku 2023;
132. konstatuje, že v odvětví lodní dopravy by mělo být podporováno používání bio zkapalněného zemního plynu (bio LNG) coby prostředku dekarbonizace tohoto odvětví a že používání bioplynu v dopravě by mělo být přednostně vyhrazeno pro odvětví lodní dopravy, v němž palivo bio LNG představuje stávající pokrokové obnovitelné palivo; domnívá se, že rozvoj infrastruktury stanovený ve směrnici 2014/94/EU by se měl uzpůsobit používání tohoto paliva v odvětví námořní dopravy, v němž jsou v současné době jiné možnosti obnovitelných paliv omezené;
133. zdůrazňuje úlohu, kterou by mohl hrát zemní plyn, obzvláště zkapalněný zemní plyn (LNG), při přechodu na dekarbonizaci odvětví dopravy, zejména co se týče lodní dopravy, neboť by pomáhal snižovat emise CO₂ a znečišťující látky v ovzduší;

134. vyzývá Komisi a členské státy, aby posoudily a podpořily neprodlené zavedení omezení rychlosti plavby pro lodě na úrovni IMO s cílem snížit emise a zohlednily přitom index energeticky účinného designu (EEDI) a plán řízení energetické účinnosti lodí (SEEMP) spolu se skutečností, že omezení rychlosti na pozemních a železničních komunikacích je běžné; zdůrazňuje, že vnitřní a vnější hospodářský přínos nižší rychlosti plavidel vyváží náklady; konstatuje, že nízkou rychlost plavby je poměrně jednoduché sledovat a vymáhat, přičemž to pro zúčastněné strany představuje malou administrativní zátěž;
135. zdůrazňuje, že dodávka elektřiny z pevniny sehraává v ekologičtější lodní dopravě klíčovou úlohu, neboť umožňuje, aby lodě, které jsou v přístavech a kotvištích, vypnuly své motory a připojily se na elektrickou síť k výrobě elektřiny, kterou potřebují při stání, vykládání a nakládání; vyzývá Komisi a členské státy, aby se ve větší míře snažily podněcovat a podporovat používání elektřiny vyráběné na pevnině pro všechny lodě, které vplouvají do evropských přístavů, čímž by se odstranily emise z lodních motorů vypouštěné do pobřežních vod, snížilo množství znečišťujících látek a emisí skleníkových plynů a také omezil hluk, vibrace a opotřebení motorů;
136. vyzývá k tomu, aby byl zaveden celosvětový tržní mechanismus, jako je mechanismus oceňování emisí v rámci IMO vztahující se na emise z mezinárodní námořní dopravy, a aby byla zároveň zvláštní pozornost věnována regionům, které jsou zcela závislé na námořní dopravě, zejména nejbližším a ostrovním regionům a státům;
137. vzhledem k rychlému rozvoji vědeckých poznatků o dopadu emisí CO₂ a jiných plynů než CO₂ z námořní dopravy na světové klima žádá, aby mezivládní panel IPCC a organizace IMO provedly posouzení dopadů námořní dopravy podobně, jak to udělal IPCC pro odvětví letecké dopravy ve své zvláštní zprávě na téma „Letectví a celosvětová atmosféra“;
138. vyzývá Komisi a členské státy, aby aktivně vyvíjely činnost v zájmu rychlého dokončení stále nedokončeného pracovního plánu IMO pro snížení emisí černého uhlíku uvolňovaných plavidly v arktických vodách s cílem zpomalit rychlý nárůst teplot v oblasti polárního kruhu;
139. vyzývá Komisi, aby nejpozději do roku 2020 předložila návrh, který se bude zabývat používáním a instalací zařízení pro napájení lodí kotvicích v přístavech EU elektřinou vyráběnou na pevnině;
140. zdůrazňuje, že je důležité provést revizi směrnice o přístavních zařízeních pro příjem odpadu, a vyzývá členské státy a Komisi, aby ve spolupráci s Mezinárodní námořní organizací (IMO), třetími zeměmi a příslušnými průmyslovými odvětvími přijaly strategii pro dekarbonizaci odvětví námořní dopravy přizpůsobenou cílům Pařížské dohody a nutnosti zavést mezinárodní systém pro monitorování, vykazování a ověřování emisí skleníkových plynů;
141. naléhavě vyzývá Komisi, aby podpořila nezbytné fiskální podmínky, které by podněcovaly to, aby lodě kotvicí v přístavech EU používaly dodávky elektřiny vyrobené na pevnině a aby se v námořním odvětví, zvláště v rámci pobřežní dopravy, začaly zavádět obnovitelné technologie, zejména plachty, akumulátory a palivové články;

142. vyzývá odpovědné orgány, aby na úrovni celé EU zajistily rovné podmínky, pokud jde o emise oxidů síry a dusíku, a to tím, že přizpůsobí příslušné limitní hodnoty současným nejnižším úrovním;
143. vyzývá Komisi, aby prozkoumala a navrhla opatření na podstatné snížení emisí oxidů dusíku uvolňovaných stávající flotilou plavidel, včetně hodnocení dopadu možného zavedení systému poplatků z těchto emisí a jejich financování, a to s cílem dosáhnout významného snížení těchto emisí rychle a efektivně;
144. vyzývá členské státy a Komisi, aby navrhly právní a technická opatření k dalšímu snížení emisí částic a elementárního uhlíku;
145. poukazuje na význam nejvzdálenějších regionů v námořním kontextu, zejména vzhledem k jejich poloze v Atlantickém a Indickém oceánu, a na to, že představují laboratoř ke studování účinků změny klimatu na biologickou rozmanitost a mořské ekosystémy a k boji proti nim a nabízejí značný potenciál z hlediska rozvoje obnovitelných zdrojů energie a modrých biotechnologií; zdůrazňuje, že je nutné vytvořit inovativní programy a zajistit odpovídající financování, které by umožnilo vybudovat v nejvzdálenějších regionech střediska výzkumu a vývoje; za tímto účelem vyzývá k tomu, aby byl v nejvzdálenějších regionech vytvořen námořní blok;

Posilování mezinárodního výzkumu a zlepšování údajů týkajících se oceánů

146. zdůrazňuje, že je nezbytné rozvíjet inovativní služby pro veřejné a soukromé subjekty, jako jsou znalostní střediska a sítě, s cílem získat dobré poznatky o stavu prostředí mořských vod, posílit sdílení vědeckých informací, osvědčených postupů a know-how a plně provést opatření uvedená v dokumentu s názvem „Znalosti v námořní oblasti 2020: plán“ (SWD(2014)0149); vítá v této souvislosti skutečnost, že je plně provozuschopná služba pro monitorování mořského prostředí v rámci programu Copernicus a mezivládní Skupina pro pozorování Země (GEO); naléhavě vyzývá Komisi, aby vytvořila kapacity založené na programu Copernicus pro monitorování emisí skleníkových plynů, včetně emisí CO₂, neboť by takové kapacity představovaly značnou přidanou hodnotu v boji proti změně klimatu;
147. se zájmem očekává návrhy Komise na koordinaci činností EU v oblasti výzkumu a pozorování s mezinárodními partnery a na prověření způsobů, jak zlepšit kvalitu výzkumu, mimo jiné prostřednictvím rozšíření stávajících nástrojů a činností EU v oblasti výzkumu a pozorování, včetně evropské námořní sítě pro pozorování a sběr dat (EMODnet) za účelem zavedení společné databáze a dále včetně Evropského programu monitorování Země (Copernicus), evropského systému pro globální pozorování oceánů (EuroGOOS) a iniciativy společného plánování s názvem „Zdravá a bohatá moře a oceány“ (JPI Oceans), ve všech případech s cílem vytvořit mezinárodní síť s údaji z mořské a námořní oblasti;
148. žádá, aby byl na evropské úrovni zaveden kompletní systém právního povolování a integrace inovativních, osvědčených a selektivních rybolovných postupů, který by měl být monitorován v úzké spolupráci s vědeckými institucemi a bez vnitrostátního protekcionismu;
149. vyzývá k navýšení investic do vědeckého výzkumu s cílem získat lepší vědomosti o

našich oceánech; bere na vědomí, že 95 % této sféry zůstává neprozkoumáno;

150. zdůrazňuje význam sdílení vědeckých závěrů a údajů pocházejících z mořského výzkumu a technologií s vědeckými obcemi z třetích zemí; zdůrazňuje, že podpora dalších investic do mořského výzkumu v třetích zemích a vytvoření mezinárodních sítí, v jejichž rámci bude možné sdílet výsledky a informace, je velmi důležité pro rozvoj udržitelnějšího rybolovu, lepší správu moří a oceánů a řešení společných problémů;
151. se znepokojením konstatuje, že malé ostrovy jsou vysoce zranitelné vůči erozi pobřeží, neboť jejich pobřežní prostředí mohou být závažně ovlivněna dopady vzestupu hladiny moří, koloběhu vody v přírodě a trendy mořského ekosystému vyvolané změnou klimatu; zdůrazňuje, že stávající velká evropská střediska pro shromažďování údajů nemají k dispozici soubory údajů o sedimentační rovnováze, které jsou nezbytné k porozumění změnám a erozi pobřeží na ostrovech malého rozsahu; zdůrazňuje proto, že je naléhavě nutné vyvinout a používat inovativní technologie na současné úrovni techniky za účelem sběru, vyhodnocení a monitorování eroze pobřeží, pobřežních a mořských podmínek a environmentálních parametrů malých ostrovů v EU; žádá Komisi a členské státy, aby takové projekty podporovaly;
152. poukazuje na to, že je důležité získávat znalosti mořského dna, mořských druhů a stanovišť a geologických, batymetrických, seizmických, sopečných, chemických, hydrologických, atmosférických a meteorologických údajů o oceánech, zejména za účelem rozvoje obnovitelných mořských zdrojů energie a vytvoření chráněných mořských oblastí; vybízí proto k pozorování a vědeckému průzkumu oceánů, které bude šetrné k životnímu prostředí a mořským ekosystémům a bude zaměřeno na udržitelný rozvoj;
153. konstatuje, že je mimořádně důležité zajistit přesné údaje v odvětví rybolovu, což je nezbytnou podmínkou pro dosažení řádné správy oceánů; zdůrazňuje, že za účelem dosažení tohoto cíle je nutné poskytnout přiměřené a realistické množství finančních prostředků; domnívá se, že je nezbytné zlepšit spolupráci a koordinaci s mezinárodními partnery po vzoru Evropské námořní sítě pro pozorování a sběr dat (EMODnet) a v souladu s komuniké z Cukuby přijatým skupinou G7;
154. vybízí k tomu, aby bylo více zdrojů věnováno na zvýšení znalostí v námořní oblasti a porozumění problematice oceánů, zejména s ohledem na mořský vědecký výzkum, sběr nových dat, platformy pro sdílení znalostí a údajů, a aby se také podpořil rozvoj politik a rozhodování na základě nejlepších dostupných vědeckých důkazů; znovu opakuje význam přístupu předběžné opatrnosti, pokud odpovídající vědecké důkazy nejsou dostupné;
155. vyzývá členské státy a Komisi, aby podporovaly rozvoj vědeckých poznatků, výměnu údajů a předávání technologií s cílem přispět k ochraně a udržitelnému využívání oceánů; požaduje, aby na světové úrovni byly sledovány iniciativy, spolupráce a investice ve prospěch mořského výzkumu a inovací a usilovalo se o jejich posílení ;
156. zdůrazňuje, že správa oceánů by měla vycházet z nejlepších dostupných poznatků, a žádá proto, aby se na oceány a jejich zdroje zaměřil širší výzkum a inovace takovým způsobem, který zajistí uchování a obnovu mořských ekosystémů, včetně udržitelnosti využívání jejich zdrojů;

157. zdůrazňuje, že je nezbytné nadále zkoumat hrozbu, kterou představují katastrofální úniky ropy, a kumulativní účinky častějšího výskytu ropných skvrn na oceánská prostředí, aby bylo zajištěno, aby rozhodnutí o provádění průzkumu ložisek a těžba na moři byla založena na přesných a aktuálních vědeckých poznatcích;
158. vyzývá Komisi a členské státy, aby posílily výzkumnou činnost a podpořily víceoborové přístupy a partnerství mezi hospodářskými a veřejnými subjekty s cílem rozvinout vědecké znalosti o oceánech;
159. zdůrazňuje, že je třeba věnovat větší zdroje na mořský vědecký výzkum, jako například interdisciplinární výzkum a trvalé pozorování břehů a oceánů, jakož i na sběr a sdílení údajů a poznatků, včetně jejich tradičních forem, s cílem rozšířit naše znalosti o oceánech, lépe porozumět vztahu mezi klimatem a zdravím a produktivitou oceánů, posílit rozvoj koordinovaných systémů včasného varování o extrémních povětrnostních výkyvech a jevech, podpořit rozhodování založené na nejlepších dostupných vědeckých poznatcích, podnítit vědecké a technologické inovace a posílit příspěvek mořské biologické rozmanitosti k rozvoji v rozvojových zemích, zejména v malých ostrovních rozvojových státech a nejméně rozvinutých zemích;
160. žádá Komisi, aby na evropské úrovni zavedla výzkum, pozorování, shromažďování a výměnu údajů ohledně činnosti sopečných ostrovů a oceánických sopek a jejich souvislosti s oceány a podporovala je na úrovni mezinárodní; zdůrazňuje vedoucí úlohu, kterou v této oblasti mohou hrát nejvzdálenější regiony;
161. poukazuje na to, že obnovitelná energie z moří a oceánů má významný potenciál pro naplňování cílů v oblasti klimatu a energetiky a pro diverzifikaci energetických zdrojů; zdůrazňuje, že je třeba provést další výzkum v oblasti vln, proudů a salinity a také vytvořit náležitá kritéria environmentální udržitelnosti;
162. připomíná, že jedním z cílů strategie „modrého růstu“ je zdokonalit oceánografické znalosti; vyzývá Komisi a členské státy, aby navrhly partnerství s mezinárodními aktéry v oblasti mořského výzkumu a vědy a posílily ta partnerství, která již existují, například BlueMed;
163. vítá podporu EU prostřednictvím programů zaměřených na mořský a námořní výzkum a inovace, které jsou financovány z rámcového programu; žádá Komisi, aby tuto podporu zachovala;
164. vyzývá, aby byly zajištěny dostatečné finanční prostředky na podporu mořského a námořního výzkumu a inovačních opatření, zejména těch, která jdou v rámci mise zasvěcené oceánskému výzkumu a inovacím napříč jednotlivými odvětvími;
165. podporuje pokračování uplatňování ustanovení Galwayského prohlášení z roku 2013 a vybízí k zavedení podobných forem spolupráce se třetími zeměmi;
166. zdůrazňuje, že pro rozvoj lepšího a udržitelnějšího rybolovu a správu mořského ekosystému a pro řešení společných výzev týkajících se oceánů je nanejvýš důležitá podpora dalších investic do námořní vědy spolu s třetími zeměmi, jako například v rámci Galwayského prohlášení z roku 2013, jakož i investice do společných výzkumných projektů v rozvojových zemích a zřizování mezinárodních sítí, skrze něž

Ize výsledky a informace sdílet;

167. připomíná, že je třeba spolupracovat s mezinárodními partnery na posílení mapování, pozorování a výzkumu ve Středozemním moři, Černém moři a v Atlantickém oceánu v souladu s iniciativou BLUEMED a prohlášeními z Belému a Galway a s globálními nebo regionálními aliancemi, jako například Belmontským fórem;
168. vítá závazek Komise navrhnout, aby se do roku 2018 sladila síť EMODnet s dalším mezinárodním úsilím při sběru údajů o mořích; připomíná v této souvislosti závazek Unie k cílům udržitelného rozvoje přijatým na úrovni OSN, a zejména k cílům udržitelného rozvoje 14.A a 14.A.1, jakož i ke komuniké přijatém na zasedání ministrů skupiny G7 odpovědných za vědu a technologie v Cukubě; naléhavě žádá Komisi a členské státy, aby mezinárodním partnerům připomínaly jejich závazek podporovat přístupné, interoperabilní a otevřené vědy; vyzývá Komisi, aby pravidelně informovala Parlament o pokroku dosaženém v otázce skutečně globálních platform pro pozorování oceánů;
169. vyzývá, aby bylo v souladu s výzvou OSN k jednání s názvem „Náš oceán, naše budoucnost“ provedeno důkladné posouzení stavu oceánů na základě systému vědeckých i tradičních poznatků;
170. zdůrazňuje, že v souladu s komuniké z Cukuby je nutné dosáhnout pokroku v oblasti systémů pozorování oceánů vhodných k danému účelu, přístupu k údajům o mořích a nakládání s velkým množstvím údajů (včetně modrého cloudu);
171. vybízí k tomu, aby bylo více zdrojů věnováno na zvýšení znalostí v námořní oblasti a porozumění problematice oceánů, zejména s ohledem na mořský vědecký výzkum, sběr nových dat a platformy pro sdílení znalostí a údajů, a aby se také podpořil rozvoj politik a rozhodování založené na nejlepších dostupných vědeckých důkazech; znovu opakuje význam přístupu předběžné opatrnosti v případech, kdy nejsou odpovídající vědecké důkazy dostupné;
172. vyzývá členské státy, regionální a místní orgány a soukromé subjekty, aby se s cílem podpořit a lépe přizpůsobit ekologickou infrastrukturu a námořní dopravu a chránit ekosystém a biologickou rozmanitost oceánů prostřednictvím Evropského fondu pro strategické investice (EFSI), programu Horizont 2020 a nástroje pro propojení Evropy zaměřily především na inovační projekty, modré biotechnologie a využívání čisté energie; vyzývá dále členské státy k tomu, aby se s cílem podpořit a upravit infrastrukturu – jako jsou terminály LNG – jakožto překlenovací technologie zaměřily na alternativní nekonvenční paliva pro lodě, jako je LNG, a na projekt modrého koridoru LNG propojujícího ostrovy a využívaly přitom stávající finanční nástroje uvedené výše; vyzývá Komisi, aby s hlavními zúčastněnými stranami v této oblasti vytvořila partnerství v oblasti oceánů coby prostředek k prohloubení spolupráce, vytvoření provázané politiky a zajištění větší koordinace v oblastech společného zájmu, které mají zásadní význam při řízení oceánů, jako je modrý růst a výměna osvědčených postupů;
173. konstatuje, že automatizace a digitalizace námořního odvětví s sebou nese zlepšené digitální dovednosti a kvalifikace, a zdůrazňuje, že to představuje příležitost, jak přilákat mladé lidi; vyzývá Komisi, aby navrhla iniciativy v této oblasti, jejichž

prostřednictvím by došlo k vypracování společných projektů v oblasti uznávání kvalifikace a k pozitivní podpoře nejrůznější mořské a námořní činnosti;

174. lituje toho, že ve společném sdělení k mezinárodní správě oceánů chybí jakýkoli odkaz na pobřežní a námořní cestovní ruch, přičemž je třeba mít na paměti jeho dopad na pobřežní, ostrovní a nejvzdálenější regiony a na odvětví místního cestovního ruchu, které zahrnuje zejména malé a střední podniky; vyzývá k provádění evropské strategie pro oblast cestovního ruchu v rámci Mezinárodního námořního fóra a zároveň k zahrnutí regionů a místních orgánů v pobřežních oblastech do celoevropského dialogu o výměně osvědčených postupů, pokud jde o inteligentní řízení pobřežního a námořního cestovního ruchu; trvá na tom, že strategie Komise pro otázku plastů a dalšího odpadu v mořích by měla i nadále zohledňovat pobřežní oblasti vzhledem k tomu, že narušení mořského prostředí má mimořádně negativní vliv na atraktivitu dané oblasti pro turisty a vede k nevyhnutelnému hospodářskému dopadu na veškerou činnost v nejvzdálenějších regionech;
175. vyzývá k vystupňování úsilí o posílení výzkumu a inovací, které umožní lépe spravovat oceány způsobem, který zajistí zachování a obnovu mořských ekosystémů, včetně udržitelnosti využívání jejich zdrojů, jakož i ke zvýšení informovanosti o oceánech v Evropě i ve světě prostřednictvím užší spolupráce a výměny mezi výzkumníky, zúčastněnými stranami, subjekty s rozhodovací pravomocí a veřejností, a to s cílem zlepšit úroveň vzdělávání o oceánech a mořích a informovanost o profesní dráze v odvětví modré ekonomiky; v souladu s dokumentem OSN s názvem „Náš oceán, naše budoucnost: výzva k přijetí opatření“ vyzývá k provedení podrobného posouzení stavu oceánů za použití systému vědeckých i tradičních poznatků;
176. zdůrazňuje, že je důležité do procesu přibližování mezinárodní správy oceánů občanům EU zahrnout místní orgány v pobřežních a nejvzdálenějších regionech;

o

o o

177. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Moře a oceány představují 70 % povrchu planety a mořská voda 97 % její vody. Moře nám poskytují potraviny, energii, možnosti dopravy, léčby a trávení volného času, avšak také regulují naše klima, dávají nám polovinu našeho kyslíku a pohlcují významný podíl našich emisí oxidu uhličitého. Ve skutečnosti jsou oceány našimi nejsilnějšími spojenci v boji proti změně klimatu a byly zahrnuty do Pařížské dohody v rámci zvláštní zprávy IPCC věnované oceánům.

Oceány mají spolu s pobřežními a mořskými zdroji zásadní význam pro dobré životní podmínky lidí a sociální a ekonomický vývoj na celém světě. Jsou zvláště důležité pro lidi žijící v pobřežních společnostech, jimž poskytují živobytí a výhody z cestovního ruchu, jakož i obživu a příjem. Pobřežní a mořské zdroje každoročně k světovému hospodářství přispívají částkou odhadovanou na 28 bilionů dolarů prostřednictvím ekosystémových služeb. Tyto zdroje jsou však mimořádně zranitelné z důvodu zhoršování životního prostředí, nadměrného rybolovu, změny klimatu a znečištění.

Agenda OSN pro udržitelný rozvoj 2030 určila zachování a udržitelné využívání oceánů za jeden ze 17 cílů udržitelného rozvoje (cíl udržitelného rozvoje 14) a toto rozhodnutí prokazuje, že na mezinárodních fórech byla uznána klíčová úloha zachování a udržitelné využívání mořských a pobřežních ekosystémů a jejich biologické rozmanitosti, jež je zásadní pro naplnění Agendy 2030 pro nový rámec celosvětového rozvoje.

Cíle udržitelného rozvoje jsou silně provázány a oceány nabízejí příležitosti pro hospodářství, ale také k řešení stále naléhavějších výzev, pokud jde o zajišťování potravin. Očekává se, že světová populace dosáhne do roku 2050 9 miliard osob a poptávka po potravinách by mohla vzrůst o 60 %. Sociálně-ekonomický potenciál oceánů lze udržet pouze tehdy, budou-li zachovány mořské ekosystémy z hlediska ochrany stanovišť a zmírňování dopadů změny klimatu, zejména pokud jde o okyselování vody a oteplování.

Co se týče okyselování vody, drží se pH povrchových vod již miliony let na poměrně stabilní úrovni. Rychlý nárůst koncentrace CO₂ v atmosféře v důsledku emisí z lidské činnosti nyní tuto stabilitu ohrožuje, neboť oxid uhličitý je následně částečně pohlcován oceánem. Vstřebávání CO₂ do moří způsobuje okyselování oceánů, neboť klesá pH mořské vody, ačkoli na povrchu zůstávají oceány zásadité. V důsledku okyselování oceánů se snižuje množství uhličitánů, které jsou nezbytné pro mořské kalcifikující organismy, jako jsou korály vytvářející útesy, mušle a plankton, a mění se biologické molekuly a procesy, což poškozuje celé mořské ekosystémy.

Oteplování mořských oceánů se v posledních šesti desetiletích podílelo na oteplení Země přibližně z 93 % a všechny dostupné výhledy týkající se teploty oceánů ukazují, že celkově se oceán bude ohřívat i nadále. Oceány pohlcují 25 % emisí uhlíku, které vytváříme, a redistribuuji teplo po celé zeměkouli.

Další problém, který je nutné řešit celosvětově, představují emise z námořní dopravy, které mají v budoucnu výrazně narůstat. Aby mohla být přijata účinná opatření, je nutné lépe pochopit dopady námořní dopravy na klimatickou změnu.

Neméně závažnou hrozbou pro oceány jsou odpadky v mořích. Jde o hrozbu celosvětového rozsahu, která se dotýká všech oceánů na světě. Každý den skončí v oceánech na celém světě

miliony a miliony tun odpadků, což představuje environmentální, hospodářský, zdravotní i estetický problém. Odpadky v moři mohou působit závažné hospodářské škody: ztráty pro pobřežní komunity, cestovní ruch, námořní dopravu a rybolov. Potenciální náklady na čištění pobřeží a pláží v celé EU se odhadují na přibližně 630 milionů EUR ročně, zatímco náklady v rybářském průmyslu by mohly činit až 60 milionů EUR, což by představovalo přibližně 1 % celkových příjmů rybářského loďstva EU (v roce 2010).

Vzhledem k jejich hromadění a šíření mohou být odpadky v moři jednou z nejrychleji rostoucích hrozeb pro zdraví světových oceánů. V této souvislosti potřebujeme ambiciózní balíček pro oběhového hospodářství, který stanoví cíle snížení odpadu v mořích v EU o 30 % v roce 2025 a o 50 % v roce 2030 i ambicióznější cíle pro recyklaci plastových obalů.

K řešení všech těchto otázek je zapotřebí lepší mezinárodní správa s cílem posílit úsilí na regionální a globální úrovni. Partnerství v oblasti oceánů s klíčovými aktéry jako prostředek k dosažení lepší mezinárodní správy oceánů; by měla být navýšena v rámci mezinárodní vize.

Vybízí Komisi, aby rozvíjela partnerství v oblasti oceánů s klíčovými aktéry jako prostředek k dosažení lepší mezinárodní správy oceánů. Sdílení údajů a koordinovaná činnost jsou možné, pokud bude stanoven jasný rámec pro správu oceánů. V tomto směru hraje UNCLOS zásadní úlohu a vytvoření právně závazného nástroje pro rozhovory a udržitelné využívání biologické rozmanitosti moří v oblastech mimo jurisdikci jednotlivých států podle UNCLOS si zaslouží plnou podporu.

26.9.2017

STANOVISKO VÝBORU PRO DOPRAVU A CESTOVNÍ RUCH

pro Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

o mezinárodní správě oceánů: agenda pro budoucnost našich oceánů v souvislosti s cíli udržitelného rozvoje do roku 2030
(2017/2055(INI))

Zpravodajka (*): Cláudia Monteiro de Aguiar

(*) Přidružený výbor – článek 54 jednacího řádu

NÁVRHY

Výbor pro dopravu a cestovní ruch vyzývá Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- s ohledem na článek 191 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),
- s ohledem na společné sdělení Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvané „Mezinárodní správa oceánů: agenda pro budoucnost našich oceánů“ (JOIN(2016)0049),
- s ohledem na integrovanou námořní politiku Evropské unie z roku 2007 (COM(2007)0575) a zprávu o jejím pokroku z roku 2012 (COM(2012)0491),
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1255/2011 ze dne 30. listopadu 2011 o zavedení programu na podporu dalšího rozvoje integrované námořní politiky¹,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 15. října 2009 s názvem „Rozvoj mezinárodní dimenze integrované námořní politiky Evropské unie“ (KOM(2009)0536),
- s ohledem na své usnesení ze dne 21. října 2010 o integrované námořní politice EU – hodnocení dosaženého pokroku a nové výzvy²,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2016/1625 ze dne 14. září 2016, kterým se mění nařízení (ES) č. 1406/2002 o zřízení Evropské agentury

---

¹ Úř. věst. L 321, 5.12.2011, s. 1.

² Úř. věst. C 70E, 8.3.2012, s. 70.

pro námořní bezpečnost¹,

- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/89/EU ze dne 23. července 2014, kterou se stanovuje rámec pro územní plánování námořních prostor²,
- s ohledem na směrnici 2012/33/EU ze dne 21. listopadu 2012, kterou se mění směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o obsah síry v lodních palivech, a na probíhající posuzování dopadu rozšíření kontrolních oblastí emisí oxidů síry v evropských vodách,
- s ohledem na směrnici 2000/59/ES o přístavních zařízeních pro příjem lodního odpadu a zbytků lodního nákladu,
- s ohledem na Pařížskou dohodu Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu (UNFCCC) z roku 2015, jež vstoupila v platnost dne 4. listopadu 2016, a na její zamýšlené vnitrostátně stanovené příspěvky zaměřené na snížení emisí skleníkových plynů,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 20. února 2014 s názvem „Evropská strategie pro větší růst a vyšší zaměstnanost v pobřežním a námořním cestovním ruchu“ (COM(2014)0086),
- s ohledem na své usnesení ze dne 29. října 2015 o nových výzvách a strategiích na podporu cestovního ruchu v Evropě³,
- s ohledem na své usnesení ze dne 2. července 2013 o modrém růstu – podpoře udržitelného růstu v námořním odvětví a v odvětví námořní dopravy a cestovního ruchu v EU⁴,
- s ohledem na strategii námořní bezpečnosti Evropské unie přijatou Evropskou radou dne 24. června 2014,
- s ohledem na závěry Rady o „prioritách pro politiku EU v oblasti námořní dopravy do roku 2020: konkurenceschopnost, dekarbonizace, digitalizace k zajištění globálního propojení, efektivní vnitřní trh a námořní blok světové úrovně“ (9976/17),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 2. prosince 2015 s názvem „Uzavření cyklu – akční plán EU pro oběhové hospodářství“ (COM(2015)0614),
- s ohledem na svůj postoj v rámci jednání o balíčku předpisů o odpadech, který byl přijat dne 14. března 2017,
- s ohledem na návrh zavést stanovené kontrolní oblasti emisí dusíku, který Mezinárodní námořní organizaci IMO předložily země Baltského a Severního moře,
- s ohledem na konferenci OSN o oceánech, která se konala ve dnech 5.–9. června 2017

---

¹ Úř. věst. L 251, 16.9.2016, s. 77.

² Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 135.

³ Přijaté texty, P8_TA(2015)0391.

⁴ Úř. věst. C 75, 26.2.2016, s. 24.

v New Yorku,

- s ohledem na výzvu OSN k přijetí vhodných opatření pro oceány ze dne 5. června 2017,
  - s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ke společnému sdělení Evropskému parlamentu a Radě nazvanému „Mezinárodní správa oceánů: agenda pro budoucnost našich oceánů“,
1. vítá společné sdělení s názvem „Mezinárodní správa oceánů: agenda pro budoucnost našich oceánů“ a v něm navržená opatření; znovu poukazuje na význam mezinárodní správy oceánů a jejich hospodářských, environmentálních a sociálních složek, které by měly být založeny na meziodvětvovém přístupu se zaměřením na integrovanou námořní politiku a její průřezová opatření, zejména na „modrý růst“, současné a nově získané nejnovější poznatky o mořích a související údaje, územní plánování námořních prostor, integrovaný námořní dohled a strategie pro přímořské oblasti; zdůrazňuje, že je zapotřebí zajistit důslednost politiky a prohloubit spolupráci a koordinaci činnosti všech příslušných subjektů, jako jsou vlády, regionální a mezinárodní organizace a instituce, vědecká obec, soukromý sektor a občanská společnost,
  2. plně podporuje akční plán Komise stanovený ve společném prohlášení o mezinárodní správě oceánů z roku 2016; upozorňuje na to, že je naléhavě nutné, aby Komise a členské státy neprodleně reagovaly na tato opatření a aby na základě závazku EU týkajícího se udržitelného rozvoje oceánů vypracovaly na unijní a mezinárodní úrovni konkrétní koncepci;
  3. znovu opakuje, že cíle udržitelného rozvoje mají silný námořní rozměr, mimo jiné zejména cíl č. 14: zachování a udržitelné využívání oceánů, moří a mořských zdrojů;
  4. zdůrazňuje, že při řešení stávajících nedostatků správního rámce má přednost zvýšení transparentnosti, zlepšení přístupu veřejnosti k informacím, větší zapojení zainteresovaných stran a zvýšení legitimacy organizací OSN, včetně zvýšení míry odpovědnosti zástupců zemí v mezinárodních orgánech, jako je Mezinárodní námořní organizace (IMO) a Mezinárodní úřad pro mořské dno (ISA), vůči veřejnosti;
  5. konstatuje dále, že s ohledem na mezinárodní právo v oblasti znečištění ovzduší podle Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu (UNCLOS) nejsou členské státy oprávněny vstupovat na otevřeném moři či v průběhu klidně probíhající cesty na loď a provádět jejich inspekci, a to ani v případě spolehlivých důkazů o porušení právních předpisů; vyzývá proto strany v OSN, aby s cílem řešit veškeré stávající mezery týkající se správy oceánů a zajistit spolehlivé mechanismy vymáhání mezinárodního práva v oblasti životního prostředí vylepšily právní rámec úmluvy UNCLOS;
  6. poukazuje na význam nejbližších regionů v námořním kontextu, zejména vzhledem k jejich poloze v Atlantickém a Indickém oceánu, a na to, že představují laboratoř ke studování účinků změny klimatu na biologickou rozmanitost a mořské ekosystémy a k boji proti nim a nabízejí značný potenciál z hlediska rozvoje obnovitelných zdrojů energie a modrých biotechnologií; zdůrazňuje, že je nutné vytvořit inovativní programy a zajistit příslušné financování, které by umožnilo vybudovat v nejbližších regionech střediska výzkumu a vývoje; za tímto účelem vyzývá k tomu, aby byl v nejbližších regionech vytvořen námořní blok;

7. vítá pokrok, kterého dosáhly členské státy v oblasti územního plánování námořních prostor; znovu poukazuje na to, že k důslednému uplatňování směrnice 2014/89/EU je zapotřebí další úsilí, aby bylo možné jít při zavádění územního plánování námořních prostor na celosvětové úrovni příkladem; vyzývá proto členské státy, aby nejpozději do 31. března 2021 vytvořily svůj územní plán námořních prostor; poukazuje na mezinárodní a nadnárodní rozměr této problematiky a vyzývá Komisi, aby zahájila práci na předběžném návrhu mezinárodních pokynů a přihlédla přitom k synergickému účinku mezi pevninou a mořem a jejich vzájemnému působení a také k přidruženým procesům, jako je integrovaná správa pobřeží, a aby vedla mezinárodní fórum pro plánování námořních prostor, jehož by se účastnily příslušné zainteresované strany a třetí země, aby jej prosazovala na celém světě a poskytla příklady osvědčené praxe, s cílem prohloubit mezinárodní spolupráci, zdokonalit řízení, zachování a využívání oceánů, zvýšit transparentnost a rozšířit vzdělávání a odbornou přípravu;
8. poukazuje na význam strategie Evropské unie pro námořní bezpečnost (EUMSS) a vyzývá Komisi, aby začlenila námořní bezpečnost do vnější politiky, přičemž nesmí zapomínat na to, že velká část zboží je přepravována po moři, více než 70 % vnějších hranic jsou námořní hranice a že je nezbytné zaručit bezpečnost cestujících, kteří procházejí přístavy Unie;
9. poukazuje na to, že je důležité i nadále prohlubovat spolupráci mezi Evropskou agenturou pro námořní bezpečnost (EMSA), agenturou Frontex a Evropskou agenturou pro kontrolu rybolovu (EFCA) v rámci jejich působnosti, podporovat státní orgány členských států pověřené funkcemi vykonávanými pobřežní stráží a prosazovat námořní bezpečnost a ochranu, bojovat s přeshraniční trestnou činností a chránit životní prostředí předcházením znečištění z ropných a plynových zařízení na moři a jeho omezováním; domnívá se, že tyto agentury by měly od EU případně dostávat větší objem finančních prostředků, aby byly schopny plnit tyto nové úkoly; zdůrazňuje, že je důležité dále rozvíjet digitální možnosti, jako je zjednodušení formalit spojených s vykazováním emisí v námořním odvětví na základě racionalizovaných postupů a vyšší investice do společné infrastruktury celoevropského systému výměny údajů, který by byl ku prospěchu orgánů všech členských států, jako jsou integrované námořní služby agentury EMSA, s cílem zdokonalit systémy dohledu a monitorování námořní činnosti a další programy, jako je společné prostředí pro sdílení informací (CISE) pro námořní dohled;
10. vyzývá členské státy, regionální a místní orgány a soukromé subjekty, aby se s cílem podpořit a upravit ekologičtější infrastrukturu a námořní dopravu a chránit ekosystém a biologickou rozmanitost oceánů prostřednictvím Evropského fondu pro strategické investice (EFSD), programu Horizont 2020 a nástroje pro propojení Evropy zaměřily především na inovační projekty, modré technologie a využívání čisté energie; vyzývá je dále k tomu, aby se s cílem podpořit a upravit infrastrukturu, jako jsou terminály LNG jakožto překlenovací technologie, zaměřily na alternativní nekonvenční paliva pro lodě, jako je zkapalnělý zemní plyn (LNG), a na projekt modrého koridoru LNG propojujícího ostrovy a využívaly přitom stávající finanční nástroje uvedené výše; vyzývá Komisi, aby s hlavními zúčastněnými stranami v této oblasti vytvořila partnerství v oblasti oceánů coby prostředek k prohloubení spolupráce, vytvoření provázané politiky a zajištění větší koordinace v oblastech společného zájmu, které mají zásadní význam při řízení oceánů, jako je modrý růst a výměna osvědčených postupů;

11. zdůrazňuje, že je důležité provést revizi směrnice o přístavních zařízeních pro příjem odpadu, a vyzývá členské státy a Komisi, aby ve spolupráci s Mezinárodní námořní organizací (IMO), třetími zeměmi a příslušnými průmyslovými odvětvími přijaly strategii pro dekarbonizaci odvětví námořní dopravy přizpůsobenou cílům Pařížské dohody a nutnosti zavést mezinárodní systém pro monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a jejich ověřování;
12. zdůrazňuje, že v důsledku emisí CO₂ a jiných emisí, například oxidů síry, na něž se vztahuje směrnice (EU) 2016/802, a emisí oxidů dusíku, které mají obzvláště vysoký dopad na přístavy a pobřežní oblasti, má námořní doprava dopad na světové klima a kvalitu ovzduší; podotýká, že podle prognóz má do roku 2050 dojít ke zvýšení námořních emisí CO₂ o 50–250 % a že se jejich podíl v rámci celosvětových emisí skleníkových plynů má zvýšit na 17 %, což je velmi vysoký nárůst; znovu poukazuje na to, že v souladu s Pařížskou dohodou musí svým dílem ke snížení emisí CO₂ přispět ekonomika jako celek;
13. vyzývá k tomu, aby byl zaveden celosvětový tržní mechanismus, jako je mechanismus oceňování emisí v rámci IMO vztahující se na emise z mezinárodní námořní dopravy, a aby byly zároveň zohledněny regiony, které jsou zcela závislé na námořní dopravě, zejména nejbližší a ostrovní regiony a státy;
14. naléhavě vyzývá Komisi, aby v rámci mezinárodní spolupráce a rozvoje posílila spolupráci a budování kapacit v námořní oblasti s cílem vypořádat se s dopady všech forem námořního odpadu a znečištění, jako je shlukování plastů a mikroplastů při cirkulaci oceánů a vypouštění odpadků a odpadové vody z lodí v okamžiku, kdy se nacházejí mimo teritoriální vody, a to za účelem ochrany, zachování a udržitelného využívání mořských zdrojů; žádá Komisi, aby vystupňovala své úsilí v boji proti mořskému odpadu na globální úrovni tím, že bude řešit problematiku zdrojů odpadu z pevniny za účelem výrazného omezení množství vznikajícího odpadu a zvýšení míry jeho recyklace, jakož i tím, že se bude zabývat zdroji odpadu na moři, a vyzývá zároveň členské státy, aby řádně uplatňovaly stávající unijní regulaci přepravy odpadů, jako je směrnice 2005/35/ES o znečištění z lodí;
15. vyzývá členské státy a místní a regionální orgány k podpoře inovativních technologických i finančních iniciativ reagujících na znečištění oceánů a moří s cílem prosadit účinné systémy opětovného využití odpadu z lodí, zejména plastového odpadu, v přístavech, zvýšit informovanost v rámci odvětví námořní dopravy o důsledcích vypouštění plastového odpadu do moře a překonat hlavní překážky provádění Mezinárodní úmluvy o zabránění znečišťování z lodí (dále jen „úmluva MARPOL“).
16. konstatuje, že možným způsobem, jak se vyhnout zanesení invazivních nepůvodních druhů, je výměna zátěžové vody; zdůrazňuje, že úmluva IMO o zátěžové vodě, jejímž účelem je kontrolovat a řešit tento problém, brzy vejde v platnost, a že účinné provádění této smlouvy bude záviset na její rozsáhlejší ratifikaci;
17. vyzývá Komisi, aby nejpozději do roku 2020 vypracovala návrh, který se bude zabývat využíváním a instalací elektřiny vyrobené na pevnině plavidly kotvícími v přístavech EU za účelem snížení emisí v rámci přístavních oblastí, a zohlednila přitom znečišťující látky, jako jsou oxid siřičitý (SO₂), oxidy dusíku (NO_x), černý uhlík a pevné částice vypouštěné plavidly používajícími při kotvení v přístavech přídavné motory k výrobě elektrické

energie pro komunikaci, osvětlení, větrání a další vybavení nacházející se na palubě;

18. vyzývá Komisi a členské státy, aby posoudily a podpořily neprodlené zavedení omezení rychlosti plavby pro lodě na úrovni IMO s cílem snížit emise a aby při tom zohlednily index energeticky účinného designu (EEDI) a plán řízení energetické účinnosti lodí (SEEMP) spolu se skutečností, že omezení rychlosti na pozemních a železničních komunikacích je běžné; zdůrazňuje, že vnitřní a vnější hospodářský přínos nižší rychlosti plavidel vyváží náklady; konstatuje, že nízkou rychlost plavby je poměrně jednoduché sledovat a vymáhat, přičemž to pro zúčastněné strany představuje malou administrativní zátěž;
19. opětovně zmiňuje své usnesení ze dne 16. března 2017 k integrované politice Evropské unie pro Arktidu¹, ve kterém se Komise a členské státy vyzývají, aby přijaly veškerá nezbytná opatření s cílem hrát aktivní roli při podpoře zákazu přepravy a používání těžkého topného oleje jako lodního paliva v palivových nádržích plavidel provozovaných v arktických vodách, a to prostřednictvím úmluvy MARPOL, stejně jako je tato otázka v současnosti regulována v případě vod obklopujících Antarktidu; vyzývá Komisi, aby do svého stanoviska k mezinárodní správě oceánů zahrnula environmentální, zdravotní a klimatická rizika používání těžkého topného oleje; vyzývá Komisi, aby vzhledem k tomu, že neexistují přiměřená mezinárodní opatření, předložila návrhy předpisů pro plavidla připlouvající do přístavů EU před tím, než zamíří do arktických vod, a to s cílem zakázat používání a přepravu těžkého ropného oleje jako paliva v zásobníkových nádržích;
20. vyzývá Komisi a členské státy, aby aktivně vyvíjely činnost v zájmu rychlého dokončení stále nedokončeného pracovního plánu IMO pro snížení emisí černého uhlíku uvolňovaných plavidly v arktických vodách s cílem zpomalit rychlý nárůst teplot a zrychlené tání ledu v oblasti polárního kruhu;
21. konstatuje, že automatizace a digitalizace námořního odvětví s sebou nese zlepšené digitální dovednosti a kvalifikace, a zdůrazňuje, že to představuje příležitost, jak přilákat mladé lidi; vyzývá Komisi, aby navrhla iniciativy v této oblasti, jejichž prostřednictvím by došlo k vypracování společných projektů v oblasti uznávání kvalifikace a k pozitivní podpoře nejrozličnější mořské a námořní činnosti;
22. lituje toho, že ve společném sdělení k mezinárodní správě oceánů chybí jakýkoli odkaz na pobřežní a námořní cestovní ruch, přičemž je třeba mít na paměti jeho dopad na pobřežní, ostrovní a nejvzdálenější regiony, jakož i na odvětví místního cestovního ruchu, které zahrnuje zejména malé a střední podniky; vyzývá k provádění evropské strategie pro oblast cestovního ruchu v rámci Mezinárodního námořního fóra a zároveň k zahrnutí regionů a místních orgánů v pobřežních oblastech do celoevropského dialogu o výměně osvědčených postupů, pokud jde o inteligentní řízení pobřežního a námořního cestovního ruchu; trvá na tom, že by strategie Komise pro otázku plastů a dalšího odpadu v mořích měla i nadále zohledňovat pobřežní oblasti vzhledem k tomu, že narušení mořského prostředí má mimořádně negativní vliv na atraktivitu dané oblasti pro turisty a vede k nevyhnutelnému hospodářskému dopadu na veškerou činnost v nejvzdálenějších regionech;

---

¹ Přijaté texty, P8_TA(2017)0093.

23. vyzývá k vystupňování úsilí o prohloubení výzkumu a posílení inovací, které umožní lépe spravovat oceány způsobem, který zajistí zachování a obnovu mořských ekosystémů, včetně udržitelnosti využívání jejich zdrojů, jakož i ke zvýšení informovanosti o oceánech v Evropě i ve světě prostřednictvím užší spolupráce a výměny mezi výzkumníky, zúčastněnými stranami, subjekty s rozhodovací pravomocí a veřejností, a to s cílem zlepšit úroveň vzdělávání o oceánech a mořích a informovanost o profesní dráze v odvětví modré ekonomiky; vyzývá v souladu s výzvou OSN k jednání s názvem „Náš oceán, naše budoucnost“ k provedení podrobného posouzení stavu oceánů za použití systému vědeckých a tradičních poznatků;
24. zdůrazňuje, že je důležité do procesu přibližování mezinárodní správy oceánů občanům EU zahrnout místní orgány v pobřežních a nejbližších regionech;

INFORMACE O PŘIJETÍ VE VÝBORU POŽÁDANÉM O STANOVISKO

Datum přijetí	25.9.2017
Výsledek konečného hlasování	+: 31 -: 0 0: 2
Členové přítomní při konečném hlasování	Marie-Christine Arnautu, Georges Bach, Deirdre Clune, Michael Cramer, Andor Deli, Isabella De Monte, Ismail Ertug, Jacqueline Foster, Bruno Gollnisch, Dieter-Lebrecht Koch, Gesine Meissner, Cláudia Monteiro de Aguiar, Jens Nilsson, Markus Pieper, Salvatore Domenico Pogliese, Gabriele Preuß, Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Dominique Riquet, Massimiliano Salini, Claudia Schmidt, Keith Taylor, Pavel Telička, Wim van de Camp
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Nicola Caputo, Jakop Dalunde, Mark Demesmaeker, Werner Kuhn, Ulrike Rodust, Olga Sehnalová, Matthijs van Miltenburg
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Clara Eugenia Aguilera García, Barbara Kudrycka, Claudiu Ciprian Tănăsescu

**JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ
VE VÝBORU POŽÁDANÉM O STANOVISKO**

31	+
ALDE	Gesine Meissner, Dominique Riquet, Pavel Telička, Matthijs van Miltenburg
ECR	Jacqueline Foster, Mark Demesmaeker
PPE	Georges Bach, Deirdre Clune, Andor Deli, Dieter-Lebrecht Koch, Barbara Kudrycka, Werner Kuhn, Cláudia Monteiro de Aguiar, Markus Pieper, Salvatore Domenico Pogliese, Massimiliano Salini, Cláudia Schmidt, Wim van de Camp
S&D	Clara Eugenia Aguilera García, Nicola Caputo, Isabella De Monte, Ismail Ertug, Jens Nilsson, Gabriele Preuß, Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Ulrike Rodust, Olga Sehnalová, Claudiu Ciprian Tănăsescu
Verts/ALE	Michael Cramer, Jakop Dalunde, Keith Taylor

0	-
-	-

2	0
ENF	Marie-Christine Arnautu
NI	Bruno Gollnisch

Význam zkratek:

+ : pro

- : proti

0 : zdrželi se

STANOVISKO VÝBORU PRO RYBOLOV

pro Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

k mezinárodní správě oceánů: agenda pro budoucnost našich oceánů v souvislosti s cíli udržitelného rozvoje do roku 2030 (2017/2055(INI))

Zpravodaj: Jarosław Wałęsa

NÁVRHY

Výbor pro rybolov vyzývá Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. vítá společné sdělení s názvem „Mezinárodní správa oceánů: agenda pro budoucnost našich oceánů“ (SWD(2016)0352), v němž se uznává, že stávající rámec pro správu oceánů není dostatečně účinný, a žádá, aby byla přijata konkrétnější opatření ke splnění cílů udržitelného rozvoje; žádá Komisi a členské státy, aby dále rozvíjely konkrétní opatření potřebná ke splnění stanovených cílů na mezinárodní úrovni;
2. žádá, aby modrá ekonomika směřovala k obnovení odolnosti pobřežních komunit, aby bylo možné obnovit produktivní potenciál rybolovu, a přispět tak k zajišťování potravin, zmírnění chudoby a udržitelnému řízení živých vodních zdrojů; připomíná, že před zahájením jakékoli činnosti v rámci odvětví modré ekonomiky musí být provedeno posouzení dopadů a všem zúčastněným stranám musí být zaručena plná informovanost a účast; trvá na tom, že modrá ekonomika musí přispívat k dosažení cíle udržitelného rozvoje č. 14: zachování a udržitelnému využívání oceánů a mořských zdrojů;
3. připomíná, že odvětví rybolovu představující jednu z hlavních tradičních činností člověka v námořním prostředí je nesmírně důležité, a je tudíž klíčovým prvkem integrované námořní politiky; poukazuje na to, že rybolov je jedním z odvětví, která jsou nejvíce zasažena různými způsoby využívání moře a činnostmi prováděnými na moři, jako je např. námořní doprava a cestovní ruch, městský a pobřežní rozvoj, využívání surovin a zdrojů energie a těžbou z mořského dna, stejně jako problémy v oblasti životního prostředí, jako je např. znečišťování moří (plastovým odpadem, vyřazenými rybářskými sítěmi, úniky ropy, hlukem, vypouštěním balastových vod, nekontrolovanou těžbou a průzkumem ložisek ropy a zemního plynu atd.) a změnou klimatu (stoupáním hladiny moří, nárůstem teploty hladiny moří, pobřežními záplavami, zvyšováním kyselosti oceánů atd.);

4. zdůrazňuje, že v souladu s cílem udržitelného rozvoje č. 14.5 a s Úmluvou o biologické rozmanitosti OSN je důležité zachovat alespoň 10 % pobřežních a mořských oblastí; konstatuje, že mořské chráněné oblasti poskytují ekologické a socioekonomické přínosy a představují důležitý nástroj pro řízení rybolovných činností; připomíná zejména význam ekologicky a biologicky významných oblastí a potřebu tyto oblasti zachovat ve prospěch zdravých, fungujících oceánů a mnoha služeb, které poskytují;
5. vyjadřuje znepokojení nad tím, že podle nedávné studie Parlamentu by mohla mít modrá ekonomika pozitivní socioekonomický dopad (z hlediska zaměstnanosti, příjmů a hrubé přidané hodnoty), avšak její dopady na životní prostředí jsou obecně negativní, a to v podobě změn pobřežní dynamiky, znečištění moří, eutrofizace, morfologie mořského dna a změn stanovišť, ekosystémů nebo biologické rozmanitosti; vyjadřuje znepokojení nad tím, že kumulativní zátěž environmentálních dopadů by poškodila rybolov;
6. vyzývá členské státy, aby zlepšily své právní systémy v zájmu ochrany našich oceánů; žádá, aby byl na mezinárodní úrovni uznán pojem „škoda na životním prostředí“ v případě znečištění moře, aby bylo možné žádat náhradu, pokud prokazatelně došlo k protiprávnímu jednání; vyzývá k zavedení zásady řetězce odpovědnosti, aby bylo možné určit subjekty odpovědné za škody na životním prostředí v rámci celého rozhodovacího řetězce;
7. konstatuje, že intenzivnější činnost v pobřežních a mořských vodách stále větší více vyžaduje realizaci územního plánování námořních prostor; vyzývá Komisi, aby usilovala o zavedení mezinárodních pokynů pro územní plánování námořních prostor a napomohla rozšíření chráněných mořských oblastí na celém světě, a to financováním v rámci programů Horizont 2020 a LIFE;
8. zdůrazňuje, že je nezbytné přijmout meziodvětvový přístup s cílem zajistit udržitelnost zdrojů a čistotu moří a oceánů v souladu s cílem udržitelného rozvoje č. 14; upozorňuje na to, že odvětví rybolovu není jediným odvětvím, které má dopad na budoucnost oceánů;
9. zdůrazňuje, že EU by měla usilovat o to, aby ustanovení o rybolovu sehrála důležitou úlohu v rámci budoucího právně závazného nástroje Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu (UNCLOS), pokud jde o zachování a udržitelné využívání mořské biologické rozmanitosti v oblastech mimo vnitrostátní jurisdikci;
10. zdůrazňuje, že je nezbytné pokročit směrem k ekosystémovému přístupu, který bude zohledňovat zásadu předběžné opatrnosti a všechny faktory ovlivňující zdravotní stav rybích populací;
11. připomíná, že rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí, jejímž cílem je dosažení dobrého stavu prostředí, především stanoví, že vlastnosti a množství odpadků v moři nesmí poškozovat pobřežní a mořské prostředí (deskriptor 10); připomíná, že plasty a mikroplasty, které představují kolem 80 % odpadu v mořích, jsou škodlivé pro rybolov a že EU zahájí v roce 2017 strategii týkající se plastů v souladu s agendou 2030 a s oběhovým hospodářstvím; vyzývá Komisi, členské státy a třetí země, aby posílily mezinárodní rámec, například prováděním akčního plánu skupiny G7 pro boj s odpadem v mořích;
12. zdůrazňuje význam včasné reakce pro boj proti invazním druhům s ohledem na jejich

narůstající dopad na rybolov, produktivitu oceánů a biologickou rozmanitost a riziko, jež v těchto oblastech představují, a úlohu, kterou hrají v narušování přirozených ekosystémů; vyzývá členské státy, aby posílily vzájemnou spolupráci a spolupráci se třetími zeměmi, a to i prostřednictvím synchronizovaných a společných akcí, a aby zlepšily výměnu informací, údajů a osvědčených postupů;

13. konstatuje, že společná rybářská politika (SRP) by měla v zájmu ochrany mořských zdrojů a předcházení nadměrnému využívání zajistit, aby byla úmrtnost v důsledku rybolovu stanovena na úrovni, která umožní obnovu populací ryb a jejich zachování nad úrovněmi, které jsou schopny poskytnout maximální udržitelné výnosy;
14. zdůrazňuje, že je důležité zvýšit a optimalizovat procentní podíl chráněných mořských oblastí s ohledem na vědecké poradenství a cíle ochrany s cílem zachovat alespoň 10 % pobřežních a mořských oblastí v souladu s cílem udržitelného rozvoje č. 14.5;
15. konstatuje, že EU je největším světovým dovozcem mořských plodů a že některé úlovky jsou dováženy z oblastí, kde je rybolov mnohem méně udržitelný než ve vodách EU; vybízí EU, aby v tomto ohledu využila svého postavení a prosadila zvýšení udržitelnosti ve všech mořských oblastech;
16. žádá EU o podporu a ochranu žen v odvětví rybolovu a odvětvích s ním souvisejících – včetně podpory místního zpracovatelského průmyslu stimulací spravedlivých cen za zpracované rybí produkty a zajištěním toho, aby ženy působící v odvětví rybolovu měly lepší přístup k veřejné podpoře a finančním zdrojům – při jednáních s třetími zeměmi ohledně využívání odvětvové podpory v rámci dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu (SFPA) při plánování vytváření nástrojů podpory a v rámci různých mezinárodních fór;
17. vyzývá EU, aby v souladu se společnou rybářskou politikou minimalizovala dopady akvakultury na životní prostředí, a to zajištěním udržitelných zdrojů krmiv a podporou výzkumu zaměřeného na snížení tlaku na volně žijící rybí populace používané k výrobě krmiva;
18. bere na vědomí, že nařízení EU pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu přineslo určité výsledky, avšak konstatuje, že jeho uplatňování ve všech členských státech by se mělo zlepšit a že je zapotřebí větší koordinace se třetími zeměmi s cílem zajistit, aby se na evropský trh nedostávaly nezákonně ulovené ryby; vyzývá EU, aby pokračovala ve svém mezinárodním úsilí s cílem přesvědčit ostatní státy, aby přijaly podobná opatření pro uzavření trhů ryb pocházejících z nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu;
19. naléhavě žádá všechny státy, aby se staly stranami příslušných nástrojů v oblasti rybolovu, zejména dohody FAO o podpoře dodržování opatření, dohody Organizace spojených národů o tažných populacích ryb a vysoce stěhovavých rybích populacích a Dohody o opatřeních přístavních států k předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, a aby v plné míře prováděly ustanovení těchto nástrojů a dalších mezinárodních akčních plánů FAO;
20. vyzývá k zavedení nové mezinárodní dohody o pracovních podmínkách spojených s námořním odvětvím; připomíná, že je třeba skoncovat se všemi formami otrokářství,

kteře stále existuje na palubách plavidel, a zdůrazňuje vliv, který mohou mít nevyhovující pracovní podmínky na jednotlivce, hospodářské subjekty a mořské prostředí;

21. připomíná, že má-li se účinně bojovat proti nezákonnému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu, je naprosto nutné zajistit, aby se mořské plody ulovené tímto způsobem nedostaly na trh; vyzývá EU, aby prostřednictvím všech svých partnerství a ve všech mezinárodních fórech prosazovala zákaz mořských plodů pocházejících z nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu na co největším počtu trhů, a snížila tak výnosnost těchto činností;
22. zdůrazňuje, že má-li být boj proti nezákonnému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu a nadměrnému odlovu populací ryb účinný, je důležité nadále udržovat a rozšiřovat dvoustranná partnerství, jinak by mohla mít opatření EU na současnou situaci jen omezený účinek;
23. trvá na tom, že k zajištění dobré správy oceánů je zapotřebí větší koordinace a silnější partnerství mezi jednotlivými příslušnými orgány;
24. navrhuje, aby byly členské státy a třetí země při kontrolách dokumentace úlovků (osvědčení o úlovku) a zásilek důslednější a aby je prováděly efektivněji, aby se zajistilo, že jsou ryby loveny legálním způsobem; vybízí státy, aby přijaly opatření pro lepší koordinaci mezi bojem proti nezákonnému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu a obchodní a tržní politikou; zdůrazňuje, že EU by měla na všech mezinárodních fórech podporovat, posilovat a provádět opatření nezbytná k vymýcení nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu;
25. oceňuje skutečnost, že EU stojí v čele mezinárodního úsilí o dosažení konkrétního pokroku v boji proti nezákonnému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu, a chválí její pevné odhodlání provádět účinná opatření proti tomuto rybolovu; připomíná úsilí EU o posílení svých mezinárodních opatření proti nezákonnému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu na dvoustranné, regionální a mnohostranné úrovni, a to i pokračováním ve dvoustranných dialozích s partnery ze třetích zemí, využitím nástrojů na sledování plavidel a zajištěním důležitější role pro klíčové mezinárodní agentury, jako je Interpol; vyzývá orgány členských států, aby aktivně podporovaly činnost Komise při zavádění elektronického nástroje pro správu osvědčení o úlovku;
26. vítá pokrok, kterého EU dosáhla, pokud jde o vnější rozměr společné rybářské politiky; zdůrazňuje, že tento vnější rozměr zahrnující mezinárodní dohody a dohody o partnerství je důležitým nástrojem k prosazování environmentálních a sociálních norem a předpisů EU v boji proti nezákonnému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu na mezinárodní úrovni;
27. konstatuje, že iniciativa pro transparentnost rybolovu (FITI) nedávno přijala svůj globální standard; vybízí státy, aby požádaly o členství v iniciativě FITI; vyzývá EU a její členské státy, aby tuto iniciativu podporovaly;
28. trvá na tom, že mezinárodní správa oceánů by měla uplatňovat mj. následující zásady:
  - a) je třeba zaujmout decentralizovaný a regionalizovaný přístup, jak tomu je v případě plánů řízení rybolovu;

- b) je třeba zaujmout inkluzivní přístup, kterým by se mělo zajistit dostatečné zapojení a podpora zúčastněných stran napříč odvětvími, včetně zástupců tradičního a drobného rybolovu a sociálních partnerů, ve všech fázích rybolovu, od prvotního návrhu až po provádění opatření, a to prostřednictvím poradních sborů;
  - c) je třeba zajistit, aby stanoviska poradních sborů byla začleněna do konečných rozhodnutí a opatření;
  - d) je třeba provádět environmentální a strategická posouzení dopadu, a to na základě údajů, které jsou co nejpřesnější, a na základě nejlepšího vědeckého poradenství, přičemž je třeba zajistit socioekonomickou a environmentální udržitelnost i zachování a obnovu populací ryb;
  - e) je třeba zmapovat mořské dno s cílem zavést systém pro řízení a ochranu ohrožených ekosystémů;
  - f) je třeba přijmout vedoucí úlohu při posilování regionálních organizací pro řízení rybolovu s cílem zlepšit jejich výkonnost, a to i prostřednictvím nezávislých orgánů, aby se zajistilo provádění jejich doporučení v plném rozsahu a zaručila se udržitelnost;
29. poukazuje na to, že centrální Severní ledový oceán nespadá do působnosti mezinárodních systémů pro zachování či řízení; zdůrazňuje, že je třeba, aby Evropská unie a členské státy zaujaly koordinovaný přístup s ohledem na předcházení neregulované rybolovné činnosti v Severním ledovém oceánu;
30. vyzývá k větší spolupráci mezi regionálními organizacemi pro řízení rybolovu (RFMO) a naléhavě vyzývá jejich smluvní strany, aby zajistily dostatečné financování a posílení těchto organizací;
31. Vyzývá regionální organizace pro řízení rybolovu, aby:
- a) nadále prováděly pravidelné nezávislé kontroly plnění a zcela provedly doporučení, která z těchto kontrol plnění plynou;
  - b) v plné míře provedly doporučení přijatá na druhé hodnotící konferenci k dohodě Organizace spojených národů o tažných populacích ryb a vysoce stěhovavých rybích populacích;
  - c) harmonizovaly opatření, zejména pro sledování, kontrolu a dohled a donucovací opatření, a to i uzavřením dohody o ukládání odrazujících pokut a sankcí;
32. vyzývá EU, aby se řídila zásadou, že přidělení rybolovných zdrojů musí zohledňovat environmentální i sociální dopady a potřeby zabezpečení potravin a rozvojových zemích, jakož i jejich úsilí o rozvoj vlastního rybolovu, a zároveň zajistit udržitelnou úroveň rybolovu, která nepovede k nadměrné rybolovné kapacitě, což je v souladu s cíli stanovenými v rámci cíle udržitelného rozvoje č. 14;
33. konstatuje, že je nanejvýš důležité zajistit přesné údaje v odvětví rybolovu, což je nezbytnou podmínkou pro dosažení řádné správy oceánů; zdůrazňuje, že za účelem dosažení tohoto cíle je nutné poskytnout přiměřené a realistické množství finančních

prostředků; domnívá se, že je nezbytné zlepšit spolupráci a koordinaci s mezinárodními partnery po vzoru Evropské námořní sítě pro pozorování a sběr dat (EMODnet) a v souladu komuniké z Cukuby přijatým skupinou G7;

34. se zájmem očekává návrhy Komise na koordinaci činností EU v oblasti výzkumu a pozorování s mezinárodními partnery a rovněž očekává, že Komise bude hledat způsoby, jak zlepšit kvalitu výzkumu, mimo jiné rozšířením existujících nástrojů a činností EU v oblasti výzkumu a pozorování, včetně sítě EMODnet za účelem zavedení společné databáze a dále včetně Evropského programu monitorování Země (Copernicus), evropského systému pro globální pozorování oceánů (EuroGOOS) a iniciativy společného plánování s názvem „Zdravá a produktivní moře a oceány“ ((JPI Oceans), všech případech s cílem vytvořit mezinárodní síť s údaji z mořské a námořní oblasti;
35. připomíná, že jedním z cílů strategie „modrého růstu“ je zdokonalit oceánografické znalosti; vyzývá Komisi a členské státy, aby navrhly partnerství s mezinárodními aktéry v oblasti mořského výzkumu a vědy a aby posílily již existující partnerství, například BLUMED;
36. žádá zavedení kompletního evropského systému právního povolování a integrace inovativních, osvědčených a selektivních rybolovných postupů, který by měl být monitorován v úzké spolupráci s vědeckými institucemi a bez vnitrostátního protekcionismu;
37. žádá větší investice do vědeckého výzkumu s cílem získat lepší vědomosti o našich oceánech; bere na vědomí, že 95 % této sféry zůstává neprozkoumáno;
38. žádá, aby nebyly povoleny žádné činnosti v rámci modré ekonomiky, které působí hospodářské, sociální nebo environmentální škody tradičnímu a drobnému rybolovu, což jsou klíčové sektory jak pro pobřežní komunity, tak i pro zaručení potravinové soběstačnosti obyvatel;
39. podporuje pokračování Galwayského prohlášení z roku 2013 a vybízí k zavedení takové spolupráce s dalšími zeměmi;
40. zdůrazňuje význam sdílení vědeckých závěrů a údajů pocházejících z mořského výzkumu a technologií s vědeckými obcemi z jiných zemí; zdůrazňuje, že podpora dalších investic do mořského výzkumu v jiných třetích zemích a vytvoření mezinárodních sítí, v jejichž rámci bude možné sdílet výsledky a informace, je velmi důležité pro rozvoj udržitelnějšího rybolovu, lepší správu moří a oceánů a řešení společných problémů;
41. naléhavě vyzývá Radu a Komisi, aby vypracovaly řádný víceletý finanční rámec pro období po roce 2020, a to v souladu s cíli, jež mají být přijaty;
42. zastává názor, že je mimořádně důležité zajistit rovné podmínky pro rybářské loďstvo EU, zejména s ohledem na přísné environmentální normy EU a předpisy o udržitelnosti, které tato plavidla musí uplatňovat;
43. trvá na tom, že EU musí propagovat stejné environmentální normy v oblasti rybolovu, jež musí dodržovat plavidla EU, v mezinárodních fórech a v rámci veškeré dvoustranné spolupráce, tak aby hospodářsky neznevýhodňovala vlastní flotilu;

44. bere na vědomí význam biologické rozmanitosti jakožto klíčového rysu našich oceánů,
který hraje zásadní úlohu pro zachování produktivity a funkčnosti mořských ekosystémů.

INFORMACE O PŘIJETÍ VE VÝBORU POŽÁDANÉM O STANOVISKO

Datum přijetí	30.5.2017
Výsledek konečného hlasování	+: 23 -: 1 0: 1
Členové přítomní při konečném hlasování	Marco Affronte, Clara Eugenia Aguilera García, Renata Briano, Alain Cadec, Richard Corbett, Linnéa Engström, Ian Hudghton, Carlos Iturgaiz, António Marinho e Pinto, Gabriel Mato, Norica Nicolai, Ulrike Rodust, Annie Schreijer-Pierik, Remo Sernagiotto, Ricardo Serrão Santos, Isabelle Thomas, Ruža Tomašić, Peter van Dalen, Jarosław Wałęsa
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Ole Christensen, Rosa D'Amato, Norbert Erdős, Jens Gieseke, Verónica Lope Fontagné, Francisco José Millán Mon, Nils Torvalds
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	John Stuart Agnew, Paloma López Bermejo

JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ VE VÝBORU POŽÁDANÉM O STANOVISKO

23	+
ALDE	António Marinho e Pinto, Norica Nicolai
ECR	Remo Sernagiotto, Ruža Tomašić, Peter van Dalen
EFDD	Rosa D'Amato
ENF	Gilles Lebreton
PPE	Alain Cadec, Norbert Erdős, Jens Gieseke, Carlos Iturgaiz, Verónica Lope Fontagné, Gabriel Mato, Annie Schreijer-Pierik, Jarosław Wałęsa
S&D	Clara Eugenia Aguilera García, Renata Briano, Ole Christensen, Ricardo Serrão Santos, Isabelle Thomas
Verts/ALE	Marco Affronte, Linnéa Engström, Ian Hudgthon

1	-
EFDD	John Stuart Agnew

1	0
GUE/NGL	Paloma López Bermejo

Význam zkratek:

+ : pro

- : proti

0 : zdrželi se

INFORMACE O PŘIJETÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

Datum přijetí	28.11.2017						
Výsledek konečného hlasování	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 100px;">+:</td> <td style="text-align: right;">56</td> </tr> <tr> <td>-:</td> <td style="text-align: right;">1</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">5</td> </tr> </table>	+:	56	-:	1	0:	5
+:	56						
-:	1						
0:	5						
Členové přítomní při konečném hlasování	Margrete Auken, Pilar Ayuso, Catherine Bearder, Ivo Belet, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Paul Brannen, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Mark Demesmaeker, Stefan Eck, Bas Eickhout, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Arne Gericke, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Jo Leinen, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Rory Palmer, Gilles Pargneaux, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, John Procter, Julia Reid, Frédérique Ries, Daciana Octavia Sârbu, Renate Sommer, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Ivica Tolić, Adina-Ioana Vălean						
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Nicola Caputo, Herbert Dorfmann, Christofer Fjellner, Eleonora Forenza, Martin Häusling, Jan Huitema, Peter Jahr, Gesine Meissner, Ulrike Müller, Younous Omarjee, Christel Schaldemose, Bart Staes, Keith Taylor, Tiemo Wölken						
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Richard Ashworth, Pál Csáky, Marco Valli, Tomáš Zdechovský						

JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

56	+
ALDE	Catherine Bearder, Jan Huitema, Gesine Meissner, Ulrike Müller, Frédérique Ries
ECR	Mark Demesmaeker, Arne Gericke
EFDD	Marco Valli
ENF	Sylvie Goddyn
GUE/NGL	Stefan Eck, Eleonora Forenza, Kateřina Konečná, Younous Omarjee
PPE	Pilar Ayuso, Ivo Belet, Birgit Collin-Langen, Pál Csáky, Angélique Delahaye, Herbert Dorfmann, Christofer Fjellner, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Jens Gieseke, Françoise Grossetête, Peter Jahr, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Renate Sommer, Ivica Tolić, Adina-Ioana Vălean, Tomáš Zdechovský
S&D	Simona Bonafè, Biljana Borzan, Paul Brannen, Soledad Cabezón Ruiz, Nicola Caputo, Nessa Childers, Miriam Dalli, Seb Dance, Karin Kadenbach, Jo Leinen, Susanne Melior, Rory Palmer, Gilles Pargneaux, Pavel Poc, Christel Schaldemose, Daciana Octavia Sârbu, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Tiemo Wölken
Verts/ALE	Margrete Auken, Bas Eickhout, Martin Häusling, Bart Staes, Keith Taylor

1	-
EFDD	Julia Reid

5	0
ECR	Richard Ashworth, Julie Girling, Bolesław G. Piecha, John Procter
PPE	Andrzej Grzyb

Význam zkratek:

+ : pro

- : proti

0 : zdrželi se